

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 17 ЛЮТОГО 2006 РОКУ ЧИСЛО 7 VOL. CXII FRIDAY, FEBRUARY 17, 2006 No. 7

Зустріч В. Ющенка з дипломатами

Президент України В. Ющенко під час зустрічі з дипломатами

КИЇВ. – 9 лютого в Маріїнському палаці відбулася традиційна щорічна зустріч Президента України Віктора Ющенка та його дружини Катерини з керівниками дипломатичних представництв та міжнародних організацій, акредитованих в Україні. На зустріч було запрошено понад 300 гостей, серед них – понад 100 керівників дипломатичних представництв чужоземних держав та міжнародних організацій, представлених в Україні. Зокрема у заході взяли участь представники таких організацій та структур, як ООН, ЮНІСЕФ, ОБСЕ, ЕБРР, Еврокомісія, Світовий банк, МВФ та інші. У заході також взяли участь прем'єр-міністер України Юрій Єхануров з дружиною, міністер закордонних справ Борис Тарасюк, секретар РНБОУ Анатолій Кінах, голова Секретаріяту Президента Олег Рибачук з дружиною, урядовці та народні депутати України. Голова Верховної Ради Володимир Литвин не зміг бути присутнім на зустрічі, оскільки вона збіглася з приїздом до Києва голів парляментів країн СНД. У своєму виступі на початку зустрічі Президент України привітав гостей. „Для мене

(Закінчення на стор. 3)

Газова війна: США стурбовані прагненням Росії до диктату

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Газета „Вашінгтон Таймс" повідомила 9 лютого про стурбованість уряду США тим, що Росія використовує контролю над збудованими в радянські часи газопроводами для того, щоб витіснити з експортних ринків середньо-азійських газових конкурентів.

Газета зазначає, що Москва водночас створює фірми-посередники, єдине завдання яких – отримання надприбутків. Газета наголошує, що перепродажем середньо-азійського газу спокійно міг би займатися російський „Ґазпром", однак, оскільки надприбутки у деяких випадках становлять 500 відсотків, Москві зручно мати максимальну непрозорість у цих процесах, яку створюють утаємничені фірми-посередники. Газета також підкреслює, що адміністрація Дж. Буша стурбована нещодавньою газовою війною між Росією і Україною і піддає сумніву моральне право Росії головувати у Великій вісімці.

Але Україна готова відмовитися від послуг посередника, який постачає їй природний газ. Таку заяву зробив 14 лютого в парляменті керівник уряду Юрій Єхануров. Він запропонував Росії відмовитися від послуг компанії-посередника „РосУкрЕнерго". Втім, в разі відмови від послуг „РосУкрЕнерго", завалиться вся схема, яка дозволяє Україні отримувати газ по 95 долярів за тисячу кубометрів, сказав Ю. Єхануров. Домовлятися про ціну доведеться спочатку.

Постійна зацікавленість компанією „РосУкрЕнерго" в Україні не випадкова. Досі немає чіткої відповіді – хто був ініціятором передання права монопольно поставляти газ одній структурі з явно сумнівною репутацією. Президент Росії В. Путін в інтерв'ю еспанським журналістам заявив, що посередник з'явився з ініціятиви Києва. Це твердження попросили прокоментувати Ю. Єханурова. Той заперечив слова В. Путіна, при цьому виглядав дуже роздратованим.

Раніше державні органи утримувалися називати власників цієї компанії, посилаючись на їхнє небажання. Однак преса стверджує, що за нею стоять друзі В. Путіна та близькі до керівництва „Газпрому" чиновники, які отримуватимуть багатомільярдні прибутки від продажу газу Україні.

Президент В. Ющенко зобов'язав перевірити, чи є серед акціонерів державні українські компанії. Раніше преса писала про причетність до цієї компанії відомого кримінального авторитета, людини, яку розшукує ФБР, – Семена Могилевича, українського підприємця Дмитра Фірташа, експголови „Нафтогазу" Юрія Бойка. Деякі журналістські розслідування вказують на те, що до цієї компанії також причетний заступник

(Закінчення на стор. 3)

Олімпіяда - 2006: дружня конкуренція у спорті

Хроніка подій

9 лютого

В Олімпійському селищі Туріну, де живуть понад 2,500 учасників Олімпіяди з 84 країн, відбулася урочиста церемонія підняття державного прапора України. У цей же час також піднімали прапори Естонії, Швайцарії, Ірляндії та Ліхтенштайну. Цей традиційний захід символізував готовність України до участи в змаганнях. Церемонія залишила дуже приємне відчуття – вперше українська делегація, яка проживає відразу у трьох селищах, зібралася разом, вперше в олімпійському Туріні було піднято державний прапор України і пролунав її гимн. Перед підняттям українського прапора відбувалося підняття італійського, на яке завітав Президент Італії Карло Чампі. На підняття прапора України завітали віце-прем'єр-міністер України В'ячеслав Кириленко, Посол України в Італії Георгій Чернявський, міністер у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко, президент НОК України Сергій Бубка.

Українську делегацію, що вишикувалася на центральній площі селища, привітала посадник селища, уславлена італійська лещетарка Мануела Ді Чента, яка вручила президентові НОК України Сергієві Бубці символічний олімпійський смолоскип. Мануела Ді Чента, звертаючись до спортсменів, зазначила: „Італійці багато років працювали для того, щоб успішно провести Олімпійські ігри. Але це неможливо без ентузіязму, енергії та олімпійського духу, який є в кожному з вас!". Сергій Бубка вручив Мануелі Ді Чента сувеніри національного олімпійського руху та пообіцяв, що українські олімпійці намагатимуться продемонструвати максимальні результати на змаганнях.

10 лютого

Офіційна церемонія відкриття XX зимових Олімпійських ігор у Туріні, на міському стадіоні „Олімпіко", розпочалася з програми, присвяченої історії, спортивній майстерності і ефектності. Льодовими доріжками арени промчали так звані символи „пристрасти", тобто спортсмени, на спині яких палав вогонь у спеціяльних ємностях. Створенням величезної сцени у вигляді серця займався Марко Фішер, що працював з такими зірками світової рок-музики, як групи „U2", „Pink Floyd" і співаком Робі Вільямсом. Постановку світла здійснив Крістоф Бертоно, знаменитий тим, що в ніч зустрічі 2000 року освітив Ейфелеву вежу. У підготуванні свята брали участь відомі майстри художнього оформлення Джорджіо Армані, Роберто Боле, Карла Бруні. У програмі в основному пролунала оригінальна музика, написана відомим італійським композитором Мікеле Чентоці.

До офіційної програми було залучено 6100 добровольців, 240 професійних артистів. Для учасників було виготовлено 6100 костюмів і 5500 пар взуття, 500 пар ковзанів. 32 телевізійні камери передавали все, що відбувалося на стадіоні. З'явився на сцені і всесвітньо відомий тенор Лучано Паваროті, який сколихнув стадіон своїм неповторним співом. Не забули і про олімпійську клятву, яку проголосив знаменитий італійський гірськолижник Джорджіо Долі.

(Продовження на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Пропоновано зміни до Конституції

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко вкотре заявив про намір ініціювати після парляментських виборів ухвалення нової редакції Конституції і винести її на всеукраїнський референдум. Виступаючи 9 лютого у Верховній Раді, Президент заявив, що нові зміни до Конституції потрібні, аби поліпшити взаємодію гілок влади для здійснення економічних і соціяльних реформ. З годинного виступу В. Ющенка саме слова про черговий перегляд Конституції викликали найбільшу реакцію у сесійній залі як його прихильників, так і опонентів. Нову редакцію Конституції, яку винесуть на всеукраїнський референдум, має створити Конституційна комісія, – зазначив Президент. До складу такої комісії, за словами глави держави, мають увійти політики, неурядові експерти, представники місцевого самоврядування. Президент В. Ющенко критикував політичну реформу, що набрала чинности в Україні з 1 січня цього року. Він заявив, що цілі політичної реформи не повинні зводитися лише до перерозподілу повноважень, у трикутнику „президент-парлямент-уряд". В.Ющенко закликав представників влади не сваритися, а консолідувати зусилля. Виступ Президента у ВР мав відбутися ще минулого місяця, але гостра суперечка між Президентом і ВР з приводу відставки уряду призвела до затримки. Одначе голова Верховної Ради України Володимир Литвин 13 лютого заявив, що не слід скасовувати реформу, але він припускає, що політична реформа таки буде скасована. Водночас він застеріг владу, що подібний крок може мати неґативні наслідки. В. Литвин каже, що скасування реформи означатиме невизначеність у розвитку України і продовження політичного протистояння. Голова Верховної Ради сказав також, що сумнівається у тому, що з питання конституційної реформи буде проведено референдум. Тим часом провідник Соціялістичної партії Олександер Мороз сказав, що ревізії політичної реформи не буде і сам взявся гарантувати це.

МЗС здивоване заявами Росії щодо членства України в НАТО

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ України здивоване заявою міністра оборони Росії Сергія Іванова про неможливість вступу України до НАТО через перебування на українській території російської військової бази. Керівник пресслужби МЗС України Василь Філіпчук 14 лютого зазначив, що українська сторона звернула увагу на заяву міністра оборони Росії в інтерв'ю італійській газеті "la Stampa" стосовно того, що відповідно до своїх статутних документів НАТО не може прийняти до своїх лав Україну, поки на її території в Криму є російська військова база. „У першу чергу, хочу зазначити, що ми були здивовані цією заявою, оскільки в жодному статутному документі НАТО немає положення, про яке каже міністер оборони Російської Федерації", – зауважив В. Філіпчук. Він наголосив, що українська сторона неодноразово порушувала це питання під час переговорів з НАТО, і з боку представників Північноатлантичного альянсу було чітко сказано, що перебування в Криму Чорноморського флоту Росії не є перешкодою для розгляду питання членства України в Альянсі. „З українського боку, ми впевнені в тому, що курс України на евроатлантичну інтеґрацію, наші прагнення стати членом Північноатлантичного альянсу не тільки не послаблять двостороннього співробітництва України і Росії ... але й сприятимуть зміцненню співробітництва України і Росії, зміцненню безпеки у всьому реґіоні", – наголосив український дипломат.

Новий лет Львів – Мадрид

ЛЬВІВ. – 12 лютого, в неділю, „Львівські авіолінії" відкрили новий лет „Львів-Мадрид". За запевненням генерального директора авіокомпанії Олега Ковальчука, цей лет буде реґулярним, щотижневим: зі Львова – в неділю, з Мадриду – в понеділок. „Запроваджуючи новий лет, „Львівські авіолінії" розраховують на суттєвий прямий пасажиропотік між Україною й Еспанією, враховуючи значну кількість української діяспори в цій державі, а також велику кількість громадян України, які перебувають в Еспанії на навчанні або заробітках", – підкреслив О. Ковальчук. Тепер Державна авіослужба розглядає запит ДАП „Львівські авіолінії" про отримання дозволу на виконання реґулярних прямих летів у таких напрямках: Кошице (Словаччина), Баку (Азербайджан), Єреван (Вірменія), Прага (Чехія), Будапешт (Угорщина), Тбілісі (Грузія), Мюнхен і Штутґарт (Німеччина).

Субсидії українським бібліотекам

КИЇВ. – Посольство США надало 13 субсидій українським бібліотекам на відкриття безкоштовних громадських центрів Інтернету за програмою „Інтернет для читачів публічних бібліотек". Мета програми – розширити доступ громадян України до інформації, що є основою демократії. Книгозбірні отримають до 15 тис. дол. на комп'ютерне обладнання, програмне забезпечення, підключення до Інтернету на два роки та навчання користувачів. Загалом кількість центрів Інтернету, відкритих за цією програмою, сягне 105, включно з субсидіями, що їх отримують бібліотеки тепер.

Фракція „Єдина Україна" розпускається.

КИЇВ. – У Верховній Раді 14 лютого оголошено про розпуск фракції партії „Єдина Україна". Про це на ранковому засіданні парляменту повідомив голова ВР Володимир Литвин. За його словами, станом на 14 лютого ця фракція нараховувала 12 народних депутатів, при необхідних для існування фракції 14 особах. Таким чином, склад фракцій на сьогоднішній день є наступним: „Реґіони України" – 60 депутатів, „Компартія" – 56 депутатів, Народна партія – 41, „Наша Україна" – 40, БЮТ – 35, СПУ – 29, група Народного бльоку Литвина – 22, СДПУ(о) – 19, УНП – 18, НРУ – 16, фракція політичної партії „Відродження" – 16, „Реформи і порядок" – 15, ПППУ – 16, „Єдина Україна" – 12, позафракційні – 31 депутат.

Стипендії для письменників

КИЇВ. – Консульство США в Україні спільно з Інтернаціональною літературною програмою університету штату Айова організувало поїздку Україною керівника стипендіяльних проєктів університету американського літератора Крістофера Меріла. Львів став третьою зупинкою в мандрівці після Києва, де відбулася зустріч зі студентами університету ім. Т. Шевченка, й Острозької академії, де до навчального пляну запровадили цілком нову в Україні спеціяльність – лекції з літературної майстерности, як, мабуть, варто перекладати американське „Creative Writing". Наступною після Львова зупинкою стали Івано-Франківськ і зустріч з представниками так званого „станіславівського феномену", котру приготував для гостей іванофранківський прозаїк Володимир Єшкілєв. „Ідея цієї поїздки належить консульству США в Україні. Мене запросили сюди з лекціями про сучасну американську літературу, а також для того, щоб познайомитися з найцікавішими сучасними українськими письменниками, яких можна було б представити американській публіці. Ми вже побували в Острозькій академії, де пройшло кілька лекцій і жвавих дискусій. Вони стали для мене дуже цікавим досвідом спілкування, адже в США надзвичайно мало знають про українську літературу, практично немає перекладів – і потрібно змінювати цю ситуацію". – сказав К. Меріл.

Москва та Київ мають різні погляди на оренду ЧФ

КИЇВ. – Віце-прем'єр-міністер та міністер оборони Росії Сєргєй Іванов заявив 13 лютого, що Москва не має наміру переглядати розрахунки орендної плати для Чорноморської фльоти. Він додав, що, згідно з угодою 1997 року про розподіл колишньої радянської ЧФ, до 2017 року щорічна вартість оренди об'єктів для російських військових моряків становитиме близько 97 мільйонів долярів. Хоча раніше Кремль мотивував підвищення цін на газ для України необхідністю перейти на світові стандарти у розрахунках між державами, тепер віцепрем'єр-міністер російського уряду сказав, що переорієнтація України на західні цінності є „дестабілізуючим чинником" для українського суспільства. Водночас 13 лютого, відповідаючи на запитання про ставлення Президента України Віктора Ющенка до питання переоцінки орендної плати для ЧФ РФ у Криму, Глава Секретаріяту Президента України Олег Рибачук підтвердив, що Україна має намір вийти на міжнародні стандарти у питанні вартости оренди для Чорноморської фльоти Російської Федерації в Криму. Крім того, Борис Тарасюк закликав Москву до поступового виведення ЧФ з української території. А перший заступник міністра закордонних справ і голова делеґації України Володимир Огризко заявив 13 лютого на початку засідання українсько-російської підкомісії щодо тимчасового базування ЧФ Росії в Криму, що Україна прагне перейти на ринкові взаємини в розрахунках за тимчасове перебування російської ЧФ. Він зазначив, що досвід переговорів з Росією у газовій сфері дає підстави так само переглянути чинний договір щодо базування фльоти і перейти в розрахунках на европейські ціни. Секретар РНБО Анатолій Кінах напередодні сказав, що переговори з російською стороною щодо ЧФ будуть складними, але він висловив надію на те, що ці переговори сприятимуть утвердженню рівноправного партнерства між Україною і Росією.

У Росії відкриють виборчі дільниці для виборів в Україні

МОСКВА. – У Росії буде відкрито п'ять виборчих дільниць для виборів у Верховну Раду України. Як повідомили 10 лютого в посольстві України в РФ, зокрема громадяни України, які постійно проживають або тимчасово перебувають в Росії, зможуть проголосувати на виборчих дільницях, створених у Москві, Санкт-Петербурзі, Ростові-на-Дону, Тюмені і Владивостоці. В списки виборців у московській дільниці, внесено прізвища 28 тисяч 100 громадян України. У петербурзькій дільниці зареєстровано 7 тисяч 892 осіб, ростовській дільниці – 6 тисяч 683 особи, тюменській дільниці – 6 тисяч 259 осіб, на дільниці у Владивостоці – 964 особи. В українській дипломатичній місії повідомили, що громадяни України зможуть внести свої прізвища до списку виборців і в день голосування, 26 березня.

Дж.Буш і Л. Качинський обговорили перспективи членства

ВАШІНҐТОН. – Президенти Польщі і США Лех Качинський і Джордж Буш 9 лютого обговорили у Вашінґтоні питання можливости вступу України в НАТО. Польща висловлює надію на те, що Україна стане членом Північноатлантичного альянсу до кінця 2008 року. Глава польської держави, який вперше побував з візитою у Вашінґтоні, повідомив, що з американським Президентом він також обговорив польсько-російські взаємини, які помітно погіршилися після того, як Варшава підтримала Помаранчеву революцію в Україні. Напередодні Л. Качинський заявив, що Польща дуже зацікавлена в розширенні НАТО на схід, щоб підсилити вплив Заходу в Україні. Для цього, на думку польського президента, східного сусіда треба запросити й до Евросоюзу. Цими днями в столиці України проходить міжнародний тиждень Північноатлантичного альянсу. У форумі „НАТО і виклики світової безпеки" візьмуть участь близько тисячі експертів і наукових співробітників військових навчальних закладів України.

За повідомленнями інформаційних аґентств

У справі додатку Джексона-Веніка

Оскільки Конґрес, після святкової перерви, знову розпочав свою діяльність, Коаліція в справі додатку Джексона-Веніка, яка представляє понад 250 підприємств і українсько-американські та єврейсько-американські громадські організації, ще раз звертається до наших читачів і заохочує кожного з них сконтактуватися з їхніми обранцями в Палаті Представників і просити їх підтримати законопроєкт HR-1053.

Коаліція бажала б, щоб Конґрес скасував додаток Джексона-Веніка стосовно України наприкінці лютого, проголосувавши за проєкт HR-1053.

Позитивне голосування за цей законопроєкт засвідчить, що США на ділі підтримують Україну і розуміють, що вона вже давно виконала вимоги стосовно свободи еміґрації.

Співголови Коаліції, колишні посли США в Україні Стівен Пайфер і Віліям Ґрін-Мілер вже письмово звернулися до всіх членів Конґресу, прохаючи від них підтримки.

В додатку до сконтактування з Вашими конґресменами, Коаліція просить читачів спілкуватися задля цієї ж справи також з членами Українського Конґресового Кокусу і просити їх бути співспонзорами законопроєкту HR-1053.

Corrine Brown (D-Fla.)
Fax: (202) 225-2256

Lloyd Doggett (D-Texas)
Fax: (202) 225-2947

Luis Gutierrez (D-Ill.)
Fax: (202) 225-7810

Alcee Hastings (D-Fla.)
Fax: (202) 225-1171

Tim Holden (D-Pa.)
Fax: (202) 226-0996

Darrell Issa (R-Calif.)
Fax: (202) 225-3303

Dale Kildee (D-Mich.)
Fax: (202) 225-6393

Joe Knollenberg (R-Mich.)
Fax: (202) 226-2356

Dennis Kucinich (D-Ohio)
Fax: (202) 225-5745

Tom Lantos (D-Calif.)
Fax: (202) 226-2722

Sander Levin (D-Mich.)
Fax: (202) 226-1033

Dan Lipinski (D-Ill.)
Fax: (202) 225-1012

Robert Menendez (D-N.J.)
Fax: (202) 226-6025

Frank Pallone Jr. (D-N.J.)
Fax: (202) 225-9665

Bill Pascrell Jr. (D-N.J.)
Fax: (202) 225-5782

Nancy Pelosi (D-Calif.)
Fax: (202) 225-8259

Charles Rangel (D-N.Y.)
Fax: (202) 225-0816

Brad Sherman (D-Calif.)
Fax: (202) 225-5879

Louise Slaughter (D-N.Y.)
Fax: (202) 225-7822

Henry Waxman (D-Calif.)
Fax: (202) 225-4099

Anthony Weiner (D-N.Y.)
Fax: (202) 226-7253

Joe Wilson (R-S.C.)
Fax: (202) 225-2455

Сутичка у Верховній Раді

Провідник фракції „Наша Україна" Микола Мартиненко (на передньому пляні справа), та член фракції КПУ Олександер Бондарчук під час бійки в сесійній залі Верховної Ради в Києві 9 лютого 2006 р. Бійка між народними депутатами фракцій КПУ та „Наша Україна" розпочалася з того, що комуністи повісили на трибуну ВР над місцем Президента України плякат з написом „Де кроки назустріч людям?". В результаті інциденту Мартиненкові розбили ніс. *Фото УНІАН*

Помер Володимир Біляїв

У неділю, 12 лютого, у своєму домі у Норт Палм Біч на Фльориді упокоївся колишній керівник Української служби „Голосу Америки" (1991 - 1998 рр.), багаторічний дописувач „Свободи", письменник Володимир Біляїв. Йому було 80 років.

Володимир Біляїв був відомий в українській діяспорі і Україні також як поет і публіцист.

Згідно з його заповітом, похоронні відправи відбудуться в родинному колі на Фльориді, звідки його тлінні останки буде перевезено в Україну для поховання в рідному Донецьку.

Редакція „Свободи" сумує з приводу смерти свого шанованого автора і висловлює співчуття сім'ї Покійного.

Св . п. Володимир Біляїв

Найбільше грошей США дадуть Україні

ВАШІНҐТОН. – Проєкт федерального бюджету США на 2007 рік передбачає зменшення американської допомоги всім країнам колишнього СССР, за винятком України і Киргизії, допомога яким буде збільшена.

Президент Джордж Буш вже спрямував проєкт бюджету в Конгрес США. За даними Державного департаменту США, що оприлюднив уривки з проєкту бюджету, якщо в поточному році загальний обсяг допомоги за статтею „Сприяння незалежним державам колишнього СССР" очікується на рівні 508.8 млн. дол., то на 2007 рік Дж. Буш заклав тільки 441 млн.

При цьому найбільший обсяг допомоги передбачено для України – 85 млн. (83.1 у 2006 році), друге місце після якої поділяють Грузія і Росія (по 58 млн). На третьому місці – Вірменія (50 млн.). Якщо в поточному році допомога США Киргизії складе 24.7 млн., то в 2007 році обсяг цієї допомоги зросте до 32 млн.

У бюджетному запиті Президента пропонується також виділити в наступному році для Азербайджану – 28 млн., Таджикистану – 22 млн., Казахстану – 19 млн., Молдови – 16 млн., Узбекистану – 15 млн., Білорусі – 10 млн. і Туркменії – 5 млн.

Фінансування за цією статтею передбачається для програм з підтримки демократичних і ринкових реформ, а також підтримки громадянського суспільства і його інститутів.

За матеріялами ЗМІ

Зустріч...

(Закінчення зі стор. 1)

зустріч з вами – це не просто нагода донести цьогорічні першочерговості внутрішньої та зовнішньої політики України. Перш за все це хороша нагода подякувати всім вам за відвертий діялог, який ми вели впродовж минулого року", – сказав В. Ющенко. Глава держави висловив сподівання, що кожен із присутніх відчув висліди співпраці з новою українською владою, зокрема на рівні Секретаріяту Президента.

У свою чергу, надзвичайний і повноважний посол Аргентини в Україні, дуаєн дипломатичного корпусу Міґель Анхель Кунео від імені своїх колег, акредитованих в Україні, наголосив, що міжнародна спільнота протягом минулого року побачила значні зміни в Україні, які сталися з приходом нової влади. Звертаючись до Президента України, дуаєн зауважив, що міжнародне співтовариство визнає надзвичайні зусилля В. Ющенка, які він докладав протягом минулого року для піднесення України „на новий, вищий рівень економічного розвитку". Він також наголосив, що українська влада провела значну роботу з подальшого інтеґрування України до світової спільноти.

Від імені дипломатичного корпусу, акредитованого в Україні, Кунео зазначив, що країни та міжнародні організації, які вони представляють, готові підтримувати Україну на її подальшому шляху до поглиблення демократичних процесів та розбудови держави.

За матеріялами ЗМІ

Газова...

(Закінчення зі стор. 1)

нинішнього голови „Нафтогазу" Андрій Воронін.

Якщо це так, то А. Воронін фактично опинився на чолі піраміди, яка забезпечує енергетичну стабільність в Україні і має контролю над цілою енергетичною сферою. При відсутності гарантій безперебійности постачання та стабільности ціни така ситуація може стати причиною серйозної критики газових домовленостей та позиції Президента України у цьому питанні.

8 лютого український уряд обмежив максимальні ціни на газ, що його продаватимуть на внутрішньому ринку. Цими обмеженнями уряд контролюватиме діяльність новоствореного спільного підприємства, яке постачатиме паливо споживачам України. Міністер економіки Арсеній Яценюк попередив, що за перевищення граничних цін передбачені суворі санкції.

За матеріялами ЗМІ

АМЕРИКА І СВІТ

Суд над С. Гусейном знову розпочався зі скандалу

БАГДАД, Ірак. – 13 лютого в іракській столиці поновився суд над Садамом Гусейном і сімома особами з його оточення. На процесі отримали слово всі звинувачувані, а також представлено документи, які викривають колишнього диктатора. Це засідання знову розпочалося зі скандалу. Один з підсудних почав голосно висловлювати своє невдоволення тим, що нібито всіх звинувачуваних змусили силою прийти до суду. Сам. С. Гусейн появився в судовій залі одягнений, як ніколи досі, у традиційному халаті та домашніх капцях, і після одноразового вигуку, що його змусили прийти, дальше поводився спокійно. Суд над скинутим іракським диктатором розпочався 19 листопада, на якому С. Гусейн спочатку відмовився визнавати повноваження судді, а пізніше заявив, що не вважає себе винним. С. Гусейна і ще сімох колишніх іракських політиків звинувачено в убивстві цивільного населення – переважно шиїтів в селищі Дуджейль. У звинуваченні сказано, що вбивства 148 осіб було скоєно після спроби замаху на життя Садама Гусейна. Свідчення, що стосуються подій у Дуджейлі, готові надати 10 осіб. Якщо С. Гусейна визнають винним в організації цієї розправи, то його можуть засудити до страти. Тим часом, появившись на суді наступного дня 14 лютого С. Гусейн оголосив голодування – як протест проти поведінки наглядачів щодо підсудних , а далі голосними образами в сторону судді намагався зірвати сесію. Наступну сесію призначено на 28 лютого.

Віце-президент Дік Чейні випадково поранив людину

КОРПУС КРІСТІ, Тексас. – Віце-президент США Дік Чейні під час полювання поранив літнього чоловіка, який відпочивав разом з ним. Випадок стався в суботу, 11 лютого, на ранчо „Армстронг" на півдні штату Тексас, розповіла прес-секретар віце-президента. Д. Чейні мав намір вистрілити в зграю куріпок, але влучив у 78-літнього адвоката Гері Вітінгтона. Шріт потрапив у праву щоку, шию і груди Г. Вітінгтона. Незадовго до випадку мисливець Г. Вітігтон зробив постріл і підійшов подивитися на здобич. Він опинився позаду Д. Чейні, тому той не бачив його, коли обернувся і натиснув на курок у злітаючу зграю куріпок. Адвокат був терміново доставлений до місцевої лікарні. Життя жертви після пострілу Д. Чейні перебуває поза небезпекою. 12 лютого, віце-президент з дружиною відвідали потерпілого. Одначе, ранком 14 лютого хворий постраждав від легкого атаку серця та знову опинився у реанімаційному відділені. Тим часом засоби масової інформації гостро критикують Білий Дім, за те, що вістку про цю всю подію подали зі запізненням на 24 години.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ВІВТОРОК, 21 ЛЮТОГО 2006 р.

Нью-Йорк, Н.Й. 5-ий Відділ УНСоюзу відбуде Загальні збори о год. 7-й веч. в Ukrainian East Village Restaurant (Back Room) 140 2nd Ave., New York, NY 10003. Запрошуємо членів до участи. Прошу зголошуватися до:

Maya Lew

Тел.: (212) 689-8894

Данія вивела послів з Ірану й Індонезії

КОПЕНГАҐЕН, Данія. – У Теграні демонстранти намагалися розтрощити посольство Данії. Посли Данії в Індонезії та Ірані тимчасово залишили ті країни після того, як дістали погрози через публікацію у газетах карикатур на пророка Мухаммеда. Данський уряд назвав погрози серйозними і конкретними. 10 лютого Данія тимчасово вивела своїх дипломатів з Сирії, заявивши, що сирійські власті знизили захист для місії до неприйнятно низького рівня. Тиждень тому данське посольство у Дамаску стало об'єктом нападу через карикатури. Карикатури і далі є причиною для мусульманського обурення і демонстрацій по всьому світі. Кілька тисяч учасників акції у Лондоні виступили з протестами проти карикатур, але в той же час закликали до релігійної толерантности.

Британія розслідує нове відео знущань в Іраку

ЛОНДОН. – Британське міністерство оборони розпочинає розслідування відео-фільмів, на яких буцімто британські вояки у південному Іраку б'ють та знущаються над кількома юнаками у 2004 році. Міністерство назвало відео таким, що викликає занепокоєння. Британська газета „News of the World", яка отримала запис, каже, що буцімто відео не є підробленим. Відео показали на арабському телебаченні і що шиїтські клерики сказали, що ті знущання показали лицемірство Британії, яка твердить, що несе демократію та свободу Іраку. Тим часом міністер фінансів Великої Британії Ґордон Бравн сказав, що відео лише викличе гнів у британських вояків, які перебувають в Іраку: „Якщо це правда, то така поведінка є неприйнятною. Наскільки мені відомо, міністерство оборони вже сказало, що повністю розслідуватиме це питання - і відповідальних буде притягнуто до суду, і думаю, що найроздратованішими будуть наші віддані та достойні вояки, наші сили, – для них це – неповага до тієї важкої праці, яку вони виконують".

Шиїти обирають кандидатом у прем'єр-міністри І. Джафарі

БАГДАД, Ірак. – Альянс релігійних шиїтських партій, який переміг на нещодавніх парламентських виборах, обрав 12 лютого прем'єр-міністра Ібрагіма Джафарі кандидатом на очолювання наступного уряду– першого постійного з часу повалення Садама Гусейна. Повідомляють, що І. Джафарі здобув перемогу на голосуванні партії з перевагою в один голос над віце-президентом і колишнім міністром фінансів Аделем Абдул Махді. Рішення партії є початком офіційного процесу формування нового іракського уряду, 2 місяці після виборів. Але,кандидатуру І.Джафарі повинен спочатку затвердити парламент, і невідомо, як довго триватиме той процес.

Конгресмени критикують владу за „Катріну"

ВАШІНҐТОН. – Звіт Конґресу щодо дій американської влади під час гурагану „Катріна" містить висновок про нездатність усіх владних гілок, включно з Президентом Джорджем Бушом, подолати кризу належним чином. 600 сторінок звіту, який оприлюднено 15 лютого, засвідчують, що владу охопив організаційний параліч, що призвело до трагічних наслідків. Робиться висновок, що гураґан „Катріна" є національною трагедією. Особливої критики зазнав секретар з питань безпеки Майкл Чертоф. Звіт, який підготували 11 конгресменів – республіканців, наголошує, що нерозуміння серйозности ситуації у Білому Домі призвело до такого повільного темпу рятувальних акцій.

Ізраїль обурений, що В. Путін запрошує гамасівців

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїль назвав наміри президента Росії Володимира Путіна запросити до Москви провідників угруповання „Гамас" – „ударом у спину". Міністерство закордонних справ Ізраїлю вважає, що подібне запрошення узаконює політику терору, яку проводить „Гамас", та не відповідає позиції „четвірки" щодо близькосхідного врегулювання. До складу „четвірки" входять ООН, Европейський союз, США й Росія. Вашінгтон закликав Росію натиснути на „Гамас", щоб примусити це угруповання відмовитися від насилля і визнати державу Ізраїль.У січні організація „Гамас" перемогла на парляментських виборах.

Захід і мусульманський світ повинні порозумітися

КУАЛА ЛАМПУР, Маляйзія. – Маляйзійський прем'єр-міністер Абдула Ахмед Бадаві заявив 10 лютого, що між Заходом і мусульманським світом утворилася безодня, і що процес розриву підігрівається розчаруванням мусульман політикою Заходу на Близькому Сході й Афганістані. А. Бадаві додав, що багато людей на Заході, зі свого боку ототожнюють іслям з насильством, а будь-якого мусульманина – з потенційним терористом. Натомість, мусульмани вважають Захід відповідальним за зруйнування Фалуджі, або за знущання над в'язнями у Ґуантанамо Бей чи Абу Ґрейб. А. Бадаві закликав мусульманів всього світу займатись наукою, освітою та технологією і відкинути екстремізм. Промовляючи на міжнародній конференції, він закликав обидві сторони припинити демонізувати одна одну, а натомість приборкати тероризм і пропаґувати терпимість.

„Голос Америки" припиняє радіомовлення російською мовою

ВАШІНҐТОН. – „Голос Америки" припиняє радіомовлення російською мовою. Про це йдеться 9 лютого у повідомленні, розміщеному на сайті Ради керівників мовлення (Broadcasting Board of Governors), – американській урядовій організації, через яку здійснюється фінансування радіостанції. Під обмеження потраплять також албанська, боснійська, македонська, сербська редакції, буде припинено радіомовлення мовою гінді. Утім, випуск телепрограм цими мовами буде продовжений. Повністю буде припинено мовлення тільки хорватською, турецькою, тайською, грецькою і грузинською мовами. Радіопрограми російською й іншими мовами перестануть виходити з 2007 року, передачі українською мовою залишаться без змін. Як пояснює журнал „Broadcasting & Cable", зміни в програмній сітці „Голосу Америки" пояснюються зміною першочерговостей – радіо перетворюється зі знаряддя холодної війни в засіб боротьби з міжнародним тероризмом. Не випадково збільшується обсяг мовлення на країни Близького Сходу.

Євангелисти кинули виклик Дж.Бушові

ВАШІНҐТОН. – Група впливових християнських провідників США кинула виклик політиці уряду Джорджа Буша щодо ґльобального потепління, наголосивши на потребі зменшити парникові ґази. Понад 80 відомих євангелистів розпочали загальнонаціональну кампанію, вважаючи, що глобальне потепління можна зупинити з Божою допомогою.Вони твердять, що християни і уряд США мають взяти на себе відповідальність за зменшення викидів в атмосферу. Початок їхньої кампанії збігся у часі з оприлюдненням звіту незалежної дослідницької групи, яка вважає, що США забарились з діями у відповідь на кліматичні зміни, і що будь-яка подальша затримка лише поглибить проблему.

Ізабель Дінуар з'явилася перед камерами

ПАРИЖ. – У Франції 7 лютого жінка, якій 9 тижнів тому було вперше у світі зроблено пересадку частини обличчя, подякувала за можливість, як вона сказала, почати нове життя. 38-річна Ізабель Дінуар, мати двох дітей, ім'я якої досі трималося в таємниці, висловила подяку лікарям та родині донора.Обличчя І. Дінуар було пошкоджене у травні, коли її покусав собака. В висліді трансплянтації вона отримала нові губи, ніс та підборіддя. І. Дінуар було важко говорити на прес-конференції: „Після того, як мені зробили операцію, у мене обличчя таке ж, як і у всіх. Тепер я можу відкривати рот і їсти. Звичайно, мені треба багато працювати, щоб відновити всі м'язи".

У Новій Ґвінеї знайдено „рай на землі"

ЛОНДОН. – Міжнародна наукова експедиція знайшла десятки досі незнаних тварин і рослин у віддалених джунглях індонезійської провінції Папуа. Один з керівників експедиції, Брюс Білер, 8 лютого назвав район на заході Нової Ґвінеї „Едемським садом, якщо такий можна знайти на Землі". Поміж знахідками учених – досі небачений птах, який харчується медом, 20 нових видів жаб, 4 види метеликів і щонайменше 5 різновидів пальм. Дослідницька група складалася з вчених зі США, Індонезії та Австралії. Вони провели у віддалених джунглях близько місяця. Дослідників супроводжували мешканці деяких селищ з Нової Ґвінеї, однак вони також казали, що ніхто досі не потрапляв до цих віддалених районів.

За матеріялами ЗМІ

В „Помаранчевому колі" - розмова про передвиборну Україну

Адріянна Мельник

НЮ-ЙОРК. – У середу, 1 лютого, нюйоркська неурядова організація „Помаранчеве коло" провела в Українському інституті Америки першу з серії відкритих зустрічей, зорієнтованих на засоби масової інформації, представників підприємництва та політиків, під назвою „Українсько-російська газова криза: висновки для підприємництва та міжнародної спільноти".

На зустрічі виступили Андерс Аслунд – чільний експерт Інституту міжнародної економіки (Вашінґтон), та Марiянна Козінцева – співдиректор інвестиційно-фінансової компанії „Bear Stearns" (Ню-Йорк). Дискусією керував Адріян Каратницький – засновник та президент „Помаранчевого кола"; вступні слова мали Адріянна Мельник – директор з досліджень та зовнішніх зв'язків „Помаранчевого кола", та Ярослав Криштальський – президент Українського інституту Америки.

Розмова була зосереджена на темах, важливих для підприємницького та інвестиційного середовищ, зокрема на наслідках недавньої газової кризи для економічної та політичної стабільности України, а також як ця криза вплинула на взаємини України з Росією та її європейськими сусідами. Постійною ниткою дискусії було також питання впливу газової кризи на парляментські вибори в Україні.

А. Аслунд, який щойно повернувся з Києва, у своєму виступі наголошував на силі української позиції в переговорах з Росією та нагадав авдиторії, що 80 відс. російського газу транспортується через Україну (решта йде через Білорусь та Польщу). За його словами, Росія не в змозі зберігати цей газ, на відміну від України. Він підкреслив, що в обох сторін мало стимулів до того, аби співпрацювати одна з одною – головним чином через те, що Росія є монополістом у газових поставках, а Україна - монополістом у транзиті. Його рекомендації полягали в тому, що всі ключові європейські споживачі енергії мають укласти багатосторонню угоду на постачання газу.

Д-р А. Аслунд також згадав про загадкову фірму-посередника, „РосУкрЕнерґо", через яку, згідно з новою угодою, Україні продаватиметься весь газ. Перебуваючи в Києві наприкінці січня, А. Аслунд зустрівся з двома представниками „РосУкрЕнерґо", які заявили йому, що не оприлюднюватимуть інформацію про своїх фактичних власників аж до 26 березня, дня парляментських виборів в Україні. Згідно з його інформацією, в Києві загально вважається, що за таємничим швайцарським спільним підприємством стоїть російський Президент Путін. 50 відс. „РосУкрЕнерґо" знаходиться у власності „Газпрому" через його швайцарське дочірнє підприємство „Rosgas Holding A.G.", інші 50 відс. належать „Centragas Holding", яке, в свою чергу, є власністю австрійського „Raiffeisen Investment A.G.".

На переконання А. Аслунда, уряд Сполучених Штатів вважає, що ця криза зачіпає і їх, свідченням чому є лист американського міністра фінансів до Президента Австрії Хайнца Фішера з проханням розкрити інформацію про фактичних власників „РосУкрЕнерґо", чого Фішер не зробив і досі. Президент Фішер наразі займає ротаційну посаду Президента Ради ЕС.

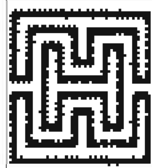
Що стосується впливу газової кризи на чужоземні інвестиції, то д-р А. Аслунд бачив, що Київ спрагло очікує потенційних закордонних інвесторів, які закладають основи для майбутньої участі в українській економіці. Він вважає, що питання, яке собі ставлять інвестори - не „якщо", а „коли", і що найпривабливішими, з огляду на перспективи розвитку, є сфери роздрібної торгівлі, нерухомости та банківство.

Д-р М. Козінцева змалювала дещо іншу картину інвестиційного клімату в Україні. На її думку, непевність щодо цін, закладених у газовій угоді, та щодо посередника - „РосУкрЕнерґо" - необхідно розвіяти, перш ніж закордонні інвестори почнуть виявляти серйозну зацікавленість українським ринком. Вона вважає, що в результаті газової кризи Україна, як інвестиційний ринок, помітно втратила привабливість. На думку М. Козінцевої, угода та наступна спроба парляменту відправити у відставку уряд Юрія Єханурова мала чотири наслідки для сприйняття інвесторами України. По-перше, угода призвела до політичної дестабілізації в Україні та створила серйозні бар'єри на шляху до формування стабільної проурядової коаліції перед парляментськими виборами 26 березня. По-друге, угода поставила під питання принципи корпоративного управління та прозорість, демонстровані українським уря-

(Закінчення на стор. 15)

Про автора:

Адріянна Мельник є директором з досліджень та зовнішніх зв'язків неурядової організації „Помаранчеве коло". Засноване восени 2005 р., "Помаранчеве коло" є коаліцією політичних, громадських, культурних, освітніх діячів та підприємців з США, Канади та Европи. Його метою є розвиток демократії та економічних реформ в Україні та сприяння інтеграції України в світові та європейські економічні та політичні структури, включаючи СОТ, ЄС та НАТО. Керує організацією Рада директорів, в якій представлені громадяни США, Европи та Канади, фінансується вона з пожертв приватних спонзорів і корпорацій та членських внесків. Адріян Каратницький, президент та генеральний директор „Помаранчевого кола", водночас продовжує співпрацювати з „Freedom House" як провідний вчений.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Чому варто дублювати кінофільми українською

Юрій Шевчук

В Україні новий скандал – нищать український кінопрокат. Уряд Юрія Єханурова на п'ятнадцятому році незалежности ухвалив плян переведення дубляжу фільмів, зроблених за кордоном, з російської на українську мову. Двадцять відсотків їх загальної кількости – до вересня 2006 року, 50 відсотків – до січня 2007 р. і 70 відсотків – до липня 2007 р.. Чому саме сімдесят, а не сто? Тому, мовляв, що за даними статистики саме така частка населення України на сьогоднішній день декларує себе українцями. Відтак, крім задоволення культурних потреб україномовних громадян у їхній же державі, які до сих пір вперто ігнорувалися, рішення мало б причинитися до здорової ринкової конкуренції між україномовним та російськомовним продуктом і нарешті покласти край мовному насильству, що його зазнає більшість громадян України. Все це за умови, що рішення не залишиться на папері, як було часто досі. Одначе, всі ці потенційно позитивні моменти, як видно, лишаються поза увагою і прихильною оцінкою тих, хто зараз голосно протестує проти „урядової сваволі". Критиків виявляється значно більше, ніж прихильників. Це й не дивно, бо українським прокатникам вочевидь є що втрачати. Чого доброго, уряд візьме та й почне виконувати власне рішення, а міністерство культури перестане видавати ліцензії на прокат російськомовного продукту.

Перш ніж розглядати закиди критиків, зробімо одне суттєве термінологічне уточнення: на даний момент в Україні не існує власної системи кінопрокату. Як би не називали себе прокатні контори, всі вони за логікою своєї підприємницької діяльности є філіями російської кінопрокатної монополії. Логіка їхньої діяльности до сих пір була такою, що український кінопродукт на екрани України не допускався і не допускається досі. Якщо я помиляюся, то, може, хтось напише, де і коли останній раз український фільм показували у прокаті протягом двох-трьох тижнів, а не на одноразових виняткових сеансах? Поставте в такі умови „Титаник" Джеймза Кемрона, – і ґарантую вам, що він зібрав би не більшу касу, ніж нефортунна „Молитва за гетьмана Мазепу", якою з таким задоволенням люблять доводити тезу про нерентабельність українського фільму його заклятi друзі.

Так звані „українські" або, ще краще, „вітчизняні" прокатники (невідомо, з якої вітчизни) не мають до українського кінематографу, культури, українського державного проєкту жодного відношення. Все це для них надокучлива і дратівлива балаканина, яка лише заважає їм робити гроші. Ці „вітчизняні" кінопрокатники користуються зробленими у Росії дубльованими російською ж мовою копіями чужоземних фільмів, ощаджують на цьому великі гроші, сплачують російським компаніям за право показу цих фільмів, а решта, як кажуть попит і пропозиція – жорстка логіка капіталізму доби первинного накопичення. Дуже шкода, мовляв, що побічним продуктом є дальша русифікація – мовна, культурна, світоглядна, – ми всього навсього намагаємося заробляти. Така схема кінопрокату – це „кінематографічний газ", фільми за безцінь. Від такого дарунку відмовиться хібащо дурень або „підступний націоналіст". У Москві за дубляж платять грішми, а в Києві – скаліченими людськими душами. Позаяк душі не мають грошового еквіваленту, то про них і не згадують прокатники-протестанти і їхні симпатики.

Нічого дивного в такій поведінці немає. Вона ідеально вкладається у відому кожному політологові-самоукові теорію раціонального вибору. За нею – кожен суб'єкт максималізує власну вигоду до тієї міри, наскільки це дозволяють обставини. До сих пір обставини дозволяли. Московський кінопрокат панував в Україні неподільно і нахабно, як на власному подвір'ї. Тепер же обставини виявляють тенденцію до змін у бік обмеження свободи дії цих підприємців. Подвір'я бунтується.

Як кому, а мені тяжко симпатизувати і тим більше підтримувати діяльність такого „українського" кінопрокату. Читаючи голосіння і протести, питаєш себе – до кого ці люди апелюють за підтримкою і співчуттям? Чи не до тих, кого вони ж до сих пір обкрадали серед білого дня, зберігаючи гарну міну при дуже брудній грі? Чи, може, до простаків, які мали б клюнути на їхні недолугі фабрикації про примусову українізацію, насильство і недемократичність влади? Моральну делікатність свого становища в Україні, „вітчизняні" кіно-прокатники самі усвідомлюють, тому й така нервозність, що граничить з гістерію.

На всіх ринках світу кінопродукт пристосовують до потреб конкретного споживача - його перекладають з мови оріґіналу на мову споживача. Цей переклад у залежності від особливостей ринку, призвичаєнь та іншого робиться у формі дубляжу, субтитрів чи накладання голосу із збереженням голосів оригіналу. Україна та інші колишні колонії Москви до сих пір були винятком у цій практиці. Культурною та інтелектуальною аномалією. В Україні до сих пір не існує власного суверенного кіноринку. Ми залишаємося культурною колонією імперії. Покласти кінець цій успадкованій від колоніального минулого аномалії, створити в Україні свій кіноринок – саме цим покликане рішення уряду про дубляж.

Зупинімося на конкретних закидах опонентів уряду в цьому питанні. Арґумент економічний. Прокатники, виявляється, є фінансово дуже кволими і не в стані видавати

(Продовження на стор. 18)

Про автора:

Юрій Шевчук – професор української мови Колюмбійського університету, член Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Ню-Йорку.

Україна на Олімпіяді–2006

Більше двох тижнів, від 10 до 26 лютого, в Італії триває XX Зимова Олімпіяда – важлива подія не тільки у спортивному, а й у міжнародному житті. Кожна країна усвідомлює, що успіх її команди на Олімпіяди – це не тільки медалі і слава, а й показник світового авторитету і морального здоров'я суспільства даної держави. Недарма так багато чільних особистостей з різних держав прибуло на це спортивне свято.

Президент США Джордж Буш делегував на відкриття Олімпіяди свою дружину. Президент України Віктор Ющенко, як відомо, не мав наміру відвідувати столицю Олімпіяди, проте урочисто вирядив команду до Італії і зробив напис на прапорі, з яким збірна України пройшла на урочистій церемонії відкриття зимових Ігор-2006. Щоправда, навряд чи ці літери допоможуть українським спортсменам безпосередньо під час змагань на трасах, ковзанках, трамплінах тощо. Моральний дух команди, звичайно, має велике значення, але не визначальне. Для того, щоб здобувати олімпійські медалі, замало лише патріотичних почуттів. Потрібні спортивні бази, інвентар, технічне оснащення, фармакологічна підтримка та багато іншого. На жаль, у розвитку зимових видів спорту Україна з ряду причин відчутно відстає від передових у цій площині держав. Усе ж Національний олімпійський комітет України спромігся вислати до Туріну 53-ох кращих представників зимового спорту з надією, що вони не залишать місце олімпійських баталій з порожніми руками, як це сталося чотири роки тому в Солт-Лейк-Сіті. Адже українці здобули медалі на першій для незалежної України Олімпіяді в Лілегамері-1994: справжнє захоплення викликала перемога юної української фігуристки Оксани Баюл, багато позитивних емоцій принесла бронзова медаля біятлоністки Валентини Цербе. В Нагано-1998 знову потішив український біятлон, зокрема друге місце Олени Петрової. В Туріні пріоритети не змінилися: нагород можна чекати у фігурному ковзанні, біятлоні, лещетарських перегонах, фристайлі та санному спорті.

На час приготування „Свободи" до друку минули перші п'ять днів змагань. За цей час збірна США посіла перше місце за числом золотих нагород, за нею йдуть команди Росії і Німеччини. Українська збірна покищо медалей не має, але до закінчення змагань ще є час і надії не втрачені. Проте, навіть коли б повторився сумний вислід попередньої Олімпіяди і нагороди обійшли збірну України, немає підстав для відчаю – нагород менше, ніж команд, а участь національної збірної молодої держави у міжнародних змаганнях такої ваги, гарне проходження команди на параді, залучення провідних українських атлетів до почесних фінкцій урочистого церемоніялу – чи ж це не привід для задоволення?

Побажаймо ж командам США і України, які найближчі до наших вболівань, приємних звершень у Туріні!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про шукання за українськими іменами

Певна, що не я одна в ці дні пильно переглядаю пресу, її спортові сторінки, цікавлячись вислідами Олімпійських Ігор, і звичайно ж, шукаючи за першунами з українськими прізвищами та ще з адресою: „Україна". На жаль, таких цим разом дуже мало, бо Україна ніколи досі не була серед передових націй у зимових видах спорту.

Причина цього зовсім проста – Україна мала доволі мало відповідних зимових теренів, як також замало можливостей вправлятися у зимових спортах, а тим і здобувати у них перші місця в різних міжнародних змаганнях.

То ж не диво, що і в цьогорічних Олімпійських зимових іграх, що саме тепер відбуваються в Італії, українських спортовців порівняно мало – а з цим і важко їх дошукатися у списках, що їх подає американська преса на перших сторінках. Тому моє щоденне тепер шукання в американській пресі звичайно є безуспішне і важко надибати серед першунів додаток: „Україна".

Розуміється, причиною і виправданням є цілий ряд справжніх обставин, про які ми усі добре знаємо. Тут передусім треба мати на увазі політичну долю України впродовж довгих років, коли кращих спортовців з України переманювали до Москви, інших великих центрів Російської Федерації у складі СССР. Тепер, якщо придивитися до складу команд ряду европейських країн, з'ясується, що серед них є чимало спортовців українського походження. Економічна скрута на батьківщині змушує обдарованих спортовців шукати заробітку і визнання за кордоном. У дні олімпійського свята це не може не турбувати.

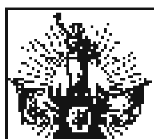
Хто і коли мав повну можливість посвятитися на стільки зимовим спортам (за вийнятком, може, совгарства), щоб доборотися до чільних місць у міжнародних змаганнях, а передусім – щоб брати у них повноцінну участь? Саме тому не можна дивуватися, що й тепер, коли політичні обставини, а тим і міжнародно-спортові, так змінилися – ми ще дуже позаду в порівнянні зі світовими першунами.

Тому зрозуміло і оправдано, що й у теперішніх Зимових Олімпійських іграх, що саме проходять в Турині, в Італії, українські спортовці ніяк не можуть сподіватися передових місць, а з цим ми – читачі преси та усі ці, що слідкуємо за вислідами цих Ігр, не можемо надіятися на характеристичну радість глядачів з перемоги „їхньої" дружини чи „їхнього" змагуна.

Як далеко нам, українцям, ще до того? Чи думають про це наші сьогоднішні передові спортовці, як і передові активісти політичного життя в Україні? Та ж перемога одного навіть спортовця, що представляє свою батьківщину, завжди є одночасно перемогою її та славою для неї. То ж так хотілося б побачити українські імена з дописю „Україна" у передових рядах зимових спортів!

І не тільки зимових...

О–КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

[illegible] — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Головний редактор – Ірина Ярославин
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина [illegible],
[illegible] Хмельковський, Петро Часто.

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

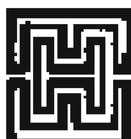
[illegible]

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Директор видань	– д-р Володимир Прохоренко e-mail: prochorenko@unamember.com	(973) 292-9800 дод. 3034
Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

Наукове Товариство ім. Шевченка

Математично-Фізично-Технічна Секція

Д-р ОЛЕГ ТРИТЯК

професор електричної та комп'ютерної інженерії
Дрексел університету
(Drexel University)

Українська вища технічна освіта на перехресті

Доповідач дискутуватиме про теперішню хвилю реорганізації в університетах України, мета якої – осягнення еквівалентности дипломів в українських та европейських університетах. Доповідь побудована на досвіді д-ра Тритяка під час його візитів до Києва і до Львівської політехніки програмі Фулбрайта. Д-р Тритяк дискутуватиме над завданнями університетів в галузях навчання і досліджень, а також можливостей співпраці поміж інституціями Америки і України.

Після доповіді відбудеться панеля, в якій д-р Роман Куц, професор електричної інженерії в Ейлському університеті, представить нові ABET Engineering Criteria 2000, які стосуються інженерної освіти в США і можуть викликати зацікавлення також для інженерної спільноти в Україні.

Вступне слово

д-ра РОМАНА АНДРУШКОВА

в суботу, 25 лютого 2006 р.
о 5-ій год. по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Листи читачів – діялог з громадою

Щодня пошта приносить до редакції чимало листів, автори яких прагнуть поділитися новиною, прокоментувати надруковане, вказати на можливу неточність, порадити. І це добрий діялог читачів не тільки з газетою, а й з усією громадою. Не усі листи вдається видрукувати, але огляди редакційної пошти дозволяють максимально поінформувати читачів про те, хто і про що пише.

Д-р Осип Мороз з Кергонксону, Н. Й., сповіщає, що прочитав книжку Семена Крісльатого „Щастя через любов до вічности", видану минулого року в Тернополі. „Це сповідь 80-літньої людини перед своїми дітьми і українським народом, якою можуть скористатися дослідники українського менталітету", – пише д-р О. Мороз.

Юрій Кравчук з Вільмінгтону, Делавер, пригадує, як батько колись пояснював йому, що Україна насправді лежить між Сяном і Кавказом, тому він мріє про ті часи, коли її кордони таки вийдуть до кавказьких гір.

Євгенія Локоть-Ковальська з Луїзвілю, Кольорадо, вислала вірш Миколи Адаменка, який їй колись прислали з Бережан. Авторка листа зберігала чимало листів з України, але поважний вік заохочує її ділитися зібраним з іншими. Роздумуючи у вірші про долю України, Микола Адаменко пише:

Важко нам...
Та ж чи колись було,
Щоб без болю народилась воля?
Щоб без муки виполоти зло,
Щоб без поту заквітчати поле?
Ще прибуде світло і тепло,
Розів'ються тополині віти,
Лиш би в крові віра розцвіла,
Лиш не йшли б у яничари діти...

З особистого архіву **Олександер Кобаса** (Вільямставн, Н. Дж.) прислав інформаційну газетку „Самопомочі" в Честері, Па., за лютий-березень 1957 року і коломийку з Ватри на Союзівці, надруковану в журналі „Честерський Лис Микита" в 1955 році.

Зоя Турчин з Еленвілю, Н. Й., написала схвальні рядки про фейлетон О-КИ „Про призабутий відтинок історії" (*ч. 3*) і пожалкувала, що „наш страх порушити спокій часто додає хижакам силу нас добивати".

Олександер Добровольський з Слов'янська на Донбасі опрацьовує в архівах тему про ОУН на сході України і просить сприяти у висвітленні праці похідних груп, українізації Донеччини, діяльність НКВД проти ОУН та інші питання у цій площині. Елетронна адреса автора: DVS-@Ukr.net

У Дніпропетровську посварилися місцеві письменники, обираючи голову обласної організації. У статті „Голова голові головою голову трохи не розбив" **Володимир Єфимов** докоряє їм за це.

З селища Глибокої Чернівецької области (вул. Центральна, 66) написав **о. Роман Грищук** про будівництво церкви, з проханням до земляків допомогти у цьому.

Іван Кіналь надіслав електронного листа про те, що в ч. 40 за 2005 рік о. Бернард Панчук з церкви св. Юра в Ню-Йорку говорить: „Нині парафія налічує понад 1500 родин в Мангетені і десь близько 40,000 зареєстрованих осіб в Брукліні", а в ч. 2 з приводу призначення єпископа для Стемфордської парафії УКЦ з сказано: „Стемфордська парафія налічує 16,000 вірних". Автор листа пише: „Очевидно, одне з цих чисел не може бути правильним".

Потерпілий Олег Бізяєв одужує

Більше року тому мого сина Олега Бізяєва знайшли на вулиці непритомним, з пробитою головою. Він був напередодні закінчення аспірантури Бостон-коледжу. З допомогою українських організацій та амбасади, щирих людей, мій син вийшов з коми, почав говорити, повернулась пам'ять на всі знані мови.

Цілий рік в шпиталях Бостону я та мій молодший син Вадим не відходили від Олега, допомагаючи йому одужувати.

В липні 2005 року ми повернулись до Києва, де Олег проходить подальше лікування. Він став активнішим, подає все більше надії, але проблем ще багато. І хоч мені важко і незручно, але я мушу знову звертатися до щирих людей за фінансовою допомогою, без якої ми не зможемо завершити лікування.

Олександра Бізяєва,
Київ

Ми надіємося, що „Свобода" допоможе зібрати ще хоч трохи грошей, щоб допомогти цим людям. Пожертви збирає наша церква. Просимо написати на чекові „St. Andrew Ukrainian Church, acc. 1052–1085", з лівого боку внизу зазначте: для Олега. Адреса на конверті: Ukrainian Federal Credit Union, 107 Eastern Ave., Dedham, MA 02026. Дякуємо!

Анна Ранюк, Галина Путятіна,
Бостон, Ма

Готуємось до виборів в Україні

Від часу відновлення незалежности України Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) активно допомагає Україні розвивати демократію. Особливо важливою є наша допомога під час проведення виборів в Україні. У 2004 році, під час Помаранчевої революції, УККА організував та вислав в Україну найбільшу зареєстровану делегацію міжнародних спостерігачів на вибори. Цього року Україна проводитиме вибори до Верховної Ради. Ці вибори у багатьох аспектах є новими для України. Через зміни в Конституції новий парламент матиме значно більше повноважень і гратиме нову ролю в управлінні державою. Беручи до уваги ці зміни, ми, українська громада в США, маємо відповідальність перед українським народом пояснити виборцям нові правила виборів, допомогти їм отримати якнайоб'єктивнішу інформацію про виборчі плятформи та пляни партій і бльоків, й зробити якомога обгрунтованіший вибір. Ми повинні зробити вклад у забезпечення прозорости та чесности цих виборів.

Для виконання цих завдань УККА плянує провести передвиборний проєкт в Україні, в рамках якого буде видана та розповсюджена інформаційна брошура про політичні плятформи партій та бльоків, буде проведений ряд громадських зустрічей, які дадуть можливість виборцям запізнатися з представниками політичних сил України, а також організувати делегацію міжнародних спостерігачів виборів. Наша праця вже розпочалася. Детальні інформації щодо реєстрації міжнародних спостерігачів виборів можна знайти на нашій інтернетовій сторінці: http://www.ucca.org/

У фінансуванні своєї діяльности УККА розраховує виключно на пожертви громади. Просимо нашу громаду допомогти нам зібрати фонди для його проведення на найвищому рівні. Всі пожертви УККА звільнені від податків. Ваші чеки просимо виписувати на „UCCA – Election Fund '06" і посилати на адресу: „Ukrainian Congress Committee of America – „Election Fund '06", 203 Second Ave., New York, NY 10003

УККА

У морозну зиму пожертви зігрівають

В журналі „Дзеркало" („Mirror"), який видає організація „Церква в потребі", надрукована стаття „6,600 долярів для ангелів з Тернополя", в якій пишуть: „В Тернополі, місті в Україні, зима є дуже морозною. І хоча дім монастиря добре збудований, але в ньому немає опалення. Навіть найтепліші ковдри не зігрівають сестер Пресвятої Родини. Це має негативний вплив на їхню працю і загрожує їхньому здоров'ю. Щоб встановити опалення, потрібно 6,600 долярів. Тепло дасть сестрам заохоту не тільки молитися, але також зігріє їхні серця для пастирської місії. Вони є як ангели або як пастирі для бідних людей в Тернополі. Закликаємо вас пожертвувати тепло для сестер та інших, які терплять від холоду в Східній Европі".

Організація АГРУ („Американці в обороні людських прав в Україні") вже більше 16 років збирає гроші на будову монастиря Сестер Пресвятої Родини в Гошеві. Зовнішні роботи вже закінчені, але ще багато праці залишилося всередині. Люди в Україні не мають змоги жертвувати на монастирі.

Просимо допомогти Сестрам Пресвятої Родини на будову монастиря в Гошеві і на опалення монастиря в Тернополі. Всі пожертви на АГРУ – звільнені від оподаткування. Пожертви прошу посилати до: „AHRU-Hoshiv" 43 Midland Place, Newark, NJ 07106.

Божена Ольшанівська,
президент АГРУ,
Нюарк, Н. Дж.

Український Ню-Йорк вітає нового Посла України в США

НЮ-ЙОРК. – Новий Посол України в США Олег Шамшур відвідав Ню-Йорк 3-4 лютого, і перший день його відвідин був виповнений дипломатичними і підприємницькими зустрічами, а під час другого дня він відвідував організації української громади, в тому числі – Український Інститут Америки, Наукове товариство ім. Т. Шевченка, нові приміщеня Союзу Українок Америки, де його привітала хлібом-сіллю голова СУА Ірина Куровицька і член Управи Надія Савчак, а також Український Музей, де високого гостя зустріли голова Ради директорів Ольга Гнатейко і головний куратор музею Марія Шуст та інші. Посол О. Шамшур відвідав Український народний дім, і коротко був присутній на засіданні Управи УККА.

Впродовж своїх відвідин новий Посол України підкреслював своє бажання підтримувати нашу громаду, сприяти культурним обмінам між Україною і США , заохочувати американське підприємництво до інвестицій в Україні, а в зв'язку з 75-річницею Великого голоду 1932-33 років, яку незадовго відзначатимемо, працювати для активного усвідомлення світу в справі цього голодомору як політично зумовленого геноциду.

Під час своєї першої зупинки того ж дня в Українському Інституті Америки нового Посла, якого супроводжували виконуючий обов'язки Генерального консула в Ню-Йорку Андрій Олефіров і другий секретар консульства Наталія Голуб, зустріли члени Управи інституту Ярослав Криштальський, Володимир Баранецький, Володимир Гойдиш, Марія Прессей, Роман Чайковський, Лідія Зайнінґер та інші. Гості мали можливість ознайомитися з експонатами недавно відкритої виставки творів українського мистця Юрія Химича, також відбулася предметна ромова на тему можливих виступів музикантів з України в серії „Музика в Інституті".

Пізніше того ж дня, під час зустрічі з членами Управи НТША, включно з головою д-ром Ларисою Онишкевич, д-ром Орестом Поповичем, д-ром Романом Андрушковим, д-ром Світланою Андрушків та іншими, Посол України підкреслив важливість наукових та академічних обмінів між Україною і Америкою.

Обмінюючись думками з приводу різних питань щодо присутности України в американському просторі, учасники розмови дійшли висновку, що теперішня позиція Президента України та українського Уряду створює належні умови для здійснення цих важливих питань.

Під час відвідин головної Канцелярії УККА, де д-ра О. Шамшура привітали президент УККА Михайло Савків, президент Світового Конґресу Українців Аскольд Лозинський і президент ЗУАДК д-р Лариса Кий, Посол взяв участь в розмові про відзначення недалекого 75-річчя Голодомору. Зокрема він сказав: „Світ повинен усвідомити, що був геноцид проти українського народу", знову подякував українсько-американській громаді за її невпинну працю задля побудови у Вашінґтоні пам'ятника жертвам протиукраїнського геноциду. „Ваша праця даля результати, і разом з урядом України ми залишимо довготривалу спадщину для всіх", – сказав він. На зустрічі було порушено багато актуальних питань, зокрема про парляментські вибори в Україні, газову кризу між Україною та Росією, взаємини з Заходом, економічні реформи в Україні.

І. Я.

В. Гойдиш і Посол України О. Шамшур в Українському Інституті Америки оглядають виставку творів Ю. Химича.

Члени Управи Українського Інституту Америки з Послом України перед будинком інституту на 79-ій вулиці-Захід.

Посол України О. Шамшур (другий справа) з представниками НТШ А

Зустріч в бюрі УККА

СВОБОДА

Дорогі передплатники і читачі!

З часом всі видання змінюються, і в цьому випадку „Свобода" не відрізняється від інших видань, і через кожних декілька років ми звертаємося до Вас, наших передплатників і читачів, щоб Ви нам подали Ваші думки про напрям і розвиток нашої газети, про зміни, котрі ми повинні або не повинні втілити.

З цією метою ми Вас просимо присвятити декілька хвилин Вашого часу для виповнення тут поданого короткого запитника і в цей спосіб повідомити про Ваші почуття, Ваші думки про наше видання, про все, що для Вас є важливим. Кожну відповідь і кожний коментар буде взято до уваги. Але щоб ми могли найкраще зрозуміти зацікавлення і потреби наших читачів, для цього потрібно, щоб якнайбільше з Вас відповіло на цей запитник.

Наші видання є чинником багаторічного єднання нашої громади. Тому ми також звертаємося до Вас з проханням допомогти збільшити чисельність наших передплатників бо саме через фонди від передплати наші видання служать Вам і нашій українській громаді в цілому.

З надією на те, що ми незабаром одержимо від Вас відгуки, просимо також, щоб Ви використали одну або кілька наших передплатних можливостей. В додатку до того, що Ви передплатите наші видання для себе, сподіваємося, що Ви це зробите і для когось з Ваших друзів та близьких.

З повагою –
Д-р Володимир Прокопенко,
Директор видань УНСоюзу

ПЕРЕДПЛАТІТЬ „СВОБОДУ"

П'ЯТЬ ПРИЧИН, ЧОМУ ВАМ ЗРУЧНО ПЕРЕДПЛАЧУВАТИ „СВОБОДУ":

1. Заміна: незважаючи на будь-яку причину недоставлення Вам „Свободи", ми вдруге вишлемо Вам цей примірник безкоштовно.

2. Достава: кожного тижня „Свобода" приходить прямо на подану Вами адресу.

3. Електронний доступ: Ви будете мати можливість протягом шести місяців одержувати електронний варіант „Свободи" безкоштовно – після впровадження цього проекту.

4. Підтримка: Ваша передплата підтримає ВАШУ газету, ВАШУ громаду, ВАШУ спадщину.

5. Знижка: можна отримати до 50 відсотків знижки, використовуючи нижче подані можливості.

Прошу вибрати один або більше з цих варіантів:

☐ Виключно для передплатників „Свободи": ПОДАРУЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ „Українського Тижневика" або „Свободи" – лише за 30 дол. на рік за кожну подаровану передплату. Подаруйте Вашим близьким цінність, котру вони будуть отримувати понад 50 разів на рік.

☐ СПЕЦІЯЛЬНІ ЦІНИ НА ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ (дійсні тільки до 28 лютого 2006 р.).

_____ 40 дол. на рік – НА ДВОРІЧНИЙ ПЕРІОД

_____ 50 дол. (для не-членів УНСоюзу)

_____ 35 дол. на рік – НА ТРИРІЧНИЙ АБО ДОВШИЙ ПЕРІОД

_____ 45 дол. (для не-членів УНСоюзу)

☐ Достава поштою „First Class" до США і Канади

_____ 109 дол. на рік

_____ 99 дол. на рік – на дворічний або довший період

☐ Звичайна передплата – 45 дол. на рік (55 дол. для не-членів УНСоюзу).

SUBSCRIBER:
Name: ____________
UNA Member: Branch ____________
Cert: ____________
Address: ____________
City: ____________
State: ________ ZIP: ________
E-Mail: ____________
Phone: ____________

GIFT SUBSCRIPTION:
Name: ____________
UNA Member: Branch ____________
Cert: ____________
Address: ____________
City: ____________
State: ________ ZIP: ________
E-Mail: ____________
Phone: ____________

Mail to: Svoboda – Subscription Dept
P.O. Box 280, 2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Запитник для читачів „Свободи"

Виповнюючи наш нижче поданий запитник, маєте можливість виграти дводенний „вікенд" на Союзівці!

1. Як часто Ви читаєте „Свободу"?
   а. кожного тижня ________ від „дошки до дошки" ________ вибірково ________
   б. 1-2 рази на місяць ________ від „дошки до дошки" ________ вибірково ________
   в. 3-4 рази на рік ________ від „дошки до дошки" ________ вибірково ________
   г. Окрім Вас скільки додаткових людей читають Ваш примірник „Свободи"? ________

2. Як Ви отримуєте „Свободу"?
   а. Я (член родини) передплачую „Свободу" ________
   б. Читаю позичений від знайомих примірник ________
   в. Користуюся безкоштовним примірником ________
   г. Читаю на Інтернеті ________

3. На Вашу думку, – якою є справедлива ціна для річної передплати газети „Свобода"? (прошу брати до уваги якість змісту, тематику і культурно-громадську важливість нашого видання).

а. 25 дол./рік ________
б. 30 дол./рік ________
в. 35 дол./рік ________
г. 40 дол./рік ________
г. 45 дол./рік ________
д. 50 дол./рік ________
ж. 55 дол./рік ________
з. Інше ________

4. В ДОДАТКУ до новин про Україну і новини про події в нашій українській громаді – які інші інформації або статті Ви хотіли б постійно бачити в „Свободі"?

	Більше/Менше/Так, як є
Підприємницькі новини з України	____/____/____
Новини про українські підприємства в США і Канаді	____/____/____
Спорт в Україні	____/____/____
Спортивне життя в США, в якому беруть участь українці	____/____/____
Юридичні теми, наприклад – іміграція, „Сошіал секюриті" і т.п.	____/____/____
Поради щодо керування особистими фінансами	____/____/____
Історично-культурна інформація про Україну і її регіони	____/____/____
Політичні коментарі	____/____/____
Календар громадських подій	____/____/____
Інформації про українські ресторани	____/____/____
Міжнародні і загальноамериканські новини	____/____/____
Рецензії на художні виставки, концерти і книжкові видання	____/____/____
Дитяча сторінка	____/____/____
Сторінки поезії і короткої прози	____/____/____
Комікси (як, наприклад, серія про Тарзана у старих	____/____/____
числах „Свободи")	____/____/____
Культурна спадщина: традиція, обряди, звичаї	____/____/____
Відомі люди українського походження в Америці і Канаді	____/____/____
Інформації про Український Народний Союз – про членів,	____/____/____
послуги, бенефіти	____/____/____
Релігійні теми	____/____/____
Розділ „Мова про мову"	____/____/____
Реклями „classifieds"	____/____/____
Кухарські рецепти	____/____/____
Редакційна пошта	____/____/____
Платні оголошення про заручення, весілля, річниці шлюбу і т.п.	____/____/____
Новини про українців в інших країнах світу	____/____/____
Філателія	____/____/____

5. Чи Ви готові більше платити за „Свободу", якщо
   а. принаймні декілька її сторінок друкувалося б у кольорі? Так ________ ні ________
   Якщо так, то СКІЛЬКИ?
   10 дол./рік ________ 20 дол./рік ________ 30 дол/рік ________ інше ________

   б. виходила б повністю в кольорі як щотижневий журнал? Так ________ ні ________
   Якщо так, то СКІЛЬКИ?
   10 дол./рік ________ 20 дол/рік ________ 30 дол/рік ________ інше ________

6. Чи Ви є членом Українського Народного Союзу? Так ________ ні ________

7. Чи Ви є передплатником „Українського Тижневика"? Так ________ ні ________

8. Поради і зауваження для „Свободи"

____
____
____
____
____

В подяку за Ваші відповіді на цей запитник пропонуємо Вам виповнити нижче подану анкету для нашої льотерії: виграшом є безкоштовний „вікенд" на нашій оселі Союзівці. Цей виграш можна використати протягом всього 2006 року, (окрім *Дня Незалежности Америки і Дня Праці*). Виграш можна подарувати членам родини.

Name ____________
Address ____________
City ____________ State ____________ Zip Code ____________
E-mail address ____________
Telephone number: ( ) ____________

Прошу надіслати відповіді на цей запитник на адресу:

Director of Publications
Ukrainian National Association
PO Box 280
2200 Route 10
Parsippany NJ 07054

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Нагорода Степанові Олійникові

Зліва: полковник армії США у відставці Степан Олійник, Посол України в США д-р Олег Шамшур, військовий аташе полковник Юрій Сивоконь.

ВАШІНҐТОН. – 25 січня 2006 року Посол України в США Олег Шамшур вручив кавалерові державної нагороди України – ордена „За заслуги" III ступеня, полковникові армії США у відставці д-рові Степанові Олійникові відзнаку Міністерства оборони України „Знак пошани" – за значний особистий внесок у справу будівництва і розвитку Збройних сил України.

Вручаючи нагороду, О. Шамшур від імені Уряду України подякував полковникові С. Олійникові за багаторічну співпрацю на користь розвитку двосторонніх взаємин між Україною та США у військовій сфері.

Приймаючи нагороду в Посольстві України, полковник С. Олійник сказав: „ Я дякую Богові за те, що він дозволив мені дожити того віку, щоб побачити Україну вільною та самостійною державою, зі своїми збройними силами. Та за те, що дав мені можливість зробити свій скромний вклад у розбудову тих Збройних сил та в державотворення України".

Нагородженого тепло привітали співробітники військового відділення та інші дипломати Посольства України.

Посольство України в США

175-ий Відділ УНСоюзу на зборах вибрав нову управу

ДВОРЕН, Миш. – 175-ий Відділ Українського Народного Союзу провів свої збори 15 січня 2006 року і вибрав нову управу. На фото: учасники зборів (сидять (зліва): д-р Олександер Серафин – голова, Олександра Лаврин – секретар і скарбник, Роман Лазарчук – секретар зборів.

В пам'ять бою під Крутами

Наймолодші учасники свята

ЧИКАҐО. – В школі українознавства „Рідна школа" під патронатом УККА стало традицією відзначати події під Крутами. Цього року відповідальність за урочисте відзначення взяли на себе пластуни. У залі школи св. о. Миколая зібралися гості – особи старшого віку, а також учні школи українознавства, одягнуті в однострої Пласту і СУМу.

На почесному місці стали пані директор „Рідної школи" мгр.Н.-Л. Хойнацька, Орест Бараник, Пластова станична Чикаго Марія Ганкевич і Голова СУМу Маріян Колодій.

Першою взяла слово директор школи Н. Хойнацька, яка нагадала про вплив таких заходів на формування національної свідомости учнів, народжених в Америці з українського коріння. Цю думку підтримав і розвинув голова місцевого відділу УККА Орест Бараник.

Розпочався апель, яким керувала пластунка Аня Мазяк, співаною молитвою „Отче наш". Вчитель історії школи Мар'ян Шкред уклав стислу оповідку, а учні нагадали про січневі події на станції Крути під Києвом у 1918 році, оздобивши виступ віршами і надхненно виконаними хором учнів 4-5 клас піснею „Молодих козачат" та молитвою „Під твою милість", (вчителі Ірина Швейцер і Оксана Чуйко).

Далі естафету перейняли пластуни. Загін юнаків сьомого куреня ім. Івана Чмоли (старший Марко Іваник) подав історичну розвідку про найважливіші моменти в розвитку і становленні істинної свободи в незалежній Україні.

Пластовий гурт „Орли" (виховник Ростик Декайло) показав на великому екрані прозірки до теми, що були виготовлені за участи Ліди і Марка Пілецьких.

Віра Журавська

Презентація книжки, виданої на користь сиріт

Головний лікар Мирослава Павлик на презентації

ЛЬВІВ. – 20 січня в Музеї етнографії та ужиткового мистецтва відбулася презентація книжки „Поклик сумління", яку написала спостерігач за виборами в Донецьку Роксоляна Тимяк-Лончина, дантист з Чикаго. Ця жінка не байдужа до того, що робиться в Україні, хоч народилася і живе далеко за її межами. Вона свого часу започаткувала фонд „Starving for Colour" („Позбавлені барв"), що розпочався виставкою чорно-білих фотографій сиріт і бездомних дітей Львова у жовтні 2002 року в Українському національному музеї в Чикаґо. За допомогою парафії святих Володимира і Ольги було відкрито рахунок для додаткового харчування немовлят у сиротинцях. Від жовтня 2002 року Роксоляна Тимяк-Лончина кожні 6 місяців їздить до Львова за свої кошти і закуповує молочне харчування для сиріт. А наслідком її поїздки до Донецька, описаної у книжці, є те, що один сиротинець там тепер одержує допомогу.

Книжка „Поклик сумління", яку авторка погодилася видати лише в українському видавництві, є ще одним свідченням відданости її з чоловіком Василем Лончиною своїй землі. Це фотографічна і текстова історія двох тижнів перебування подружжя Лончин в Україні (Львів-Київ-Донецьк), подана паралельно українською та англійською мовами. Особливістю цієї книжки є те, що вона показує Україну, і зокрема Донецьк, в дуже доброзичливому світлі. Після прочитаного хочеться на власні очі побачити Україну, її людей.

Презентація книжки у Чикаґо була пов'язана з річницею Помаранчевої революції. Також презентація „Поклику сумління" відбулася в Ню-Йорку. В обох містах продали всі книжки.

Книжка є також засобом допомоги українським сиротам, адже за виручені кошти буде закуповуватися харчування для найменших сиріт (дітям, яким від 5 днів до 3 рочків) трьох сиротинців Львова, а тепер ще й сиротинця в Донецьку.

„З пані Роксоляною ми співпрацюємо з 2002 року, – розповідає головний лікар дитячого будинку ч. 2 М. Павлик. - З виставки фотографій кошти були передані для придбання адаптованих сумішей. Наші діти народжуються переважно небажаними і мають дистрофію та анемію. Для того, щоб дитину вивести з такого стану, окрім лікування, потрібне повноцінне харчування. Таке харчування дороге і недоступне, тож Роксоляна нам помогла в цьому".

Р. Т.

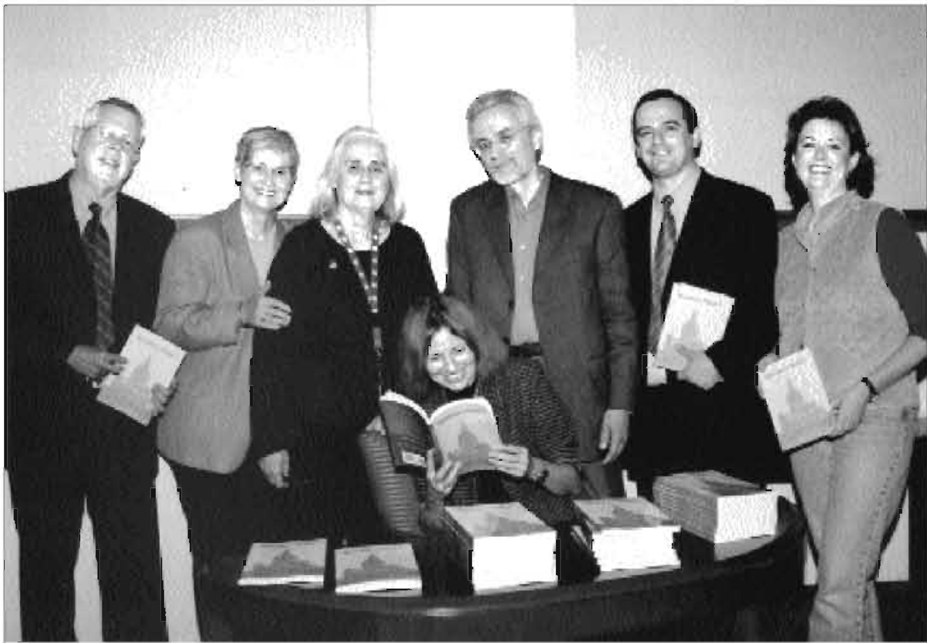

Роксоляна Тимяк Лончина і редактор Зенон Матчак на презентації книжки

Вечір О. Мотиля в університеті

НЮАРК, Н.ДЖ. – У грудні 2005 року Олександер Мотиль, професор політології Ратґерського університету, артист і письменник, на своєму авторському вечорі читав у приміщені нюаркського університету уривки зі своєї нової книжки „Whiskey Priest“. В ній описано події у В'єтнамі та Києві, автор досліджує теми ідентичности, віри та прощення, – психологічна проблема переслідує розчарованого вбивці КҐБ і слабку американську жінку-дипломата а також стосується відомого професора, котрий завідує гуртом проституції в Україні.

Професор О. Мотиль є заступником директора Центру ґльобальних змін і влади та співдиректором Навчальної програми Центральної і Східньої Европи в Ратґерському університеті.

На вечорі читання зліва: Єшл Ферґасон, проф. Ратґерського університету, Мері Сеґерс і Мирослава Знаєнко, проф О. Мотиль, Юрій Репік і Марґарет Ла Скаля, сидить посередині проф. Ліса Гал.

Фото Христина Лев

Авторський вечір Василя Махна

Василь Махно підписує примірник своїх поезій

НЮ-ЙОРК. – У приміщенні редакції польського щоденника „Нови Дзєннік“ вже вдруге відбувся авторський вечір відомого українського поета Василя Махна. Тим разом привід до цього дала видана 2005 року збірка поезій В. Махна „34 віршів про Ню-Йорк – і не тільки“ у перекладі польською мовою Богдана Задури.

26 січня у виповненій залі зацікавленою українською та польською публікою залі Василь Махно читав польською мовою вибрані поезії зі збірки, яку присутні також мали нагоду купити. Вечір відкрила Анна Фрайліх, представляючи польській публіці поета, а аналізу його творчости зробила Ельжбєта Чижевська, видатна польська акторка, яка запросила автора виголосити ряд поезій. Він також розповів про свою творчість, про нову збірку.

Вечір пройшов у теплій, невимушеній атмосфері, яка звичайно панує у редакції польського щоденника, а польсько-українська публіка мала нагоду не тільки послухати поезій В. Махна, але також поспілкуватися з відомим поетом і співорганізаторами вечора.

Книжка поезій В. Махна вийшла у серії „Більше поезії“, том 21, зі світлиною Ню-Йорку на обкладинці. Її випустило в світ вроцлавське видавництво „Бюро Літерацке“.

О. К.

Пожертви для сиріт України

Марія Йовик, президент фонду „Допомога сиротам України“ отримує чек від Івана Шваника, голови Американських українців східнього Лонґ-Айленду.

РІВЕРГЕД, Н.Й. – 5 листопада 2005 року американські українці східнього Лонґ-Айленду Н.Й. влаштували осінню бенкет-забаву, чистий дохід з котрої призначено фондові „Допомога сиротам в Україні“.

Забава відбулася в залі Американського леґіону при звуках оркестри „Галичани“. Марія Йовик, президент фонду „Допомога сиротам в Україні“, присутня на бенкеті, пояснила, що фонд було створено 1992 року з метою сприяти сиротам в Україні. Вона підкреслила важливість підтримки майбутньому українському поколінню, зокрема сиротам, які терплять важкі громадські та економічні труднощі.

Учасники забави-бенкету щедро відгукнулися на цю потребу: чистий дохід в сумі 350 дол., передано фондові „Допомога сиротам України“.

Іван Шваник

Зустріч з головою Крайової Пластової Ради України

Зліва: пл. сен. Т. Филипович, ст. пл. А. Мазяк, пл. сен. О. Гановський, пл. сен. Р. Галібей, пл. сен. Д. Іваник, пл. сен. М. Ганкевич (станична), ст. пл. Д. Бутенко, пл. сен. Р. Ріпецька, пл. сен. О. Сич, ст. пл. Л. Готра, ст. пл. К. Дурбак, ст. пл. А. Кашуба, пл. сен. І. Ґорчинська, ст. пл. А. Дурбак, пл. сен. О. Фединяк

ЧИКАҐО. – 21 січня у приміщенні пластової домівки відбулася зустріч виховників та представників проводу станиці з пл. сен. Олександром Сичем, головою Крайової Пластової Ради в Україні, який прибув до Чикаґо на запрошення Ілинойського відділу УККА, щоб виголосити доповідь під час традиційного святкування Січневих Актів 1918-1919 рр.

Олександер Сич – молодий історик і юрист, викладач політології на катедрі державного управління Івано-Франківського національного університету нафти і газу, активний провідний пластун. Він розповів про динамічний розвиток організації в Україні, яка нараховує понад 10 тисяч членів і визнана найкращою молодіжною організацією.

Пластове юнацтво зацікавлене в таборах, які відбуваються в різних районах України. Дуже корисною у виховній праці є обмін виховниками й участь пластунів з України в таборах, які організовує діяспора в США, Канаді, Німеччині, та навпаки.

Зустріч була дуже приємною й підтвердила, що пластуни, де б вони не жили, в яких обставинах не працювали б, завжди є друзями.

пл. сен. І. Ґ.

Традиція пластових сеньйорів

НЮ-ЙОРК. – Вже стало традицією, що пластуни-сеньйори, які живуть в Ню-Йорку та його довкіллі, збираються у Різдвяний період, щоб спільно заколядувати та відсвяткувати Різдвяну зустріч.

Цього року зустріч відбулася в неділю, 29 січня, в гостинному, як завжди, приміщенні „Самопомочі", а господарем її був голова Осередку праці сеньйорів Ню-Йорку пл. сен. Володимир Гнатківський. Підготуванням Різдвяної гостини зайнялися завжди готові до праці пл. сен. Мотря та Зірка Мілянич, а з поміччю їм стала довголітня приятелька Пласту Марія Шепарович.

При гарно застелених столах засіло пів сотні пластунів-сеньйорів, а між ними, як почесний гість, парох УКЦ св. Юра о. В. Панчук, який і відмовив початкову молитву.

Присутніх привітав пл. сен. В. Гнатківський, який попросив до слова голову головного пластового проводу пл. сен. Я. Рубель. Вона поінформувала присутніх про стан пластової організації у світі, а про стан її в США подала звідомлення голова Крайової Пластової Старшини в США пл. сен. Марта Кузьмович. В дальшій програмі пл. сен. Юрій Кузьмович, голова пластового сеньйорату, поінформував про стан цього найстаршого за віком пластового з'єднання. Про вклад праці сеньйорів в опіку та діяльність колишніх українських вояків говорив пл. сен. Юрій Ференцевич, що є одним з найактивніших пластунів у цій площині. „І ще трошки про звичаї", а особливо Різдвяні, говорила, як завжди цікаво та з повним знанням пл. сен. Любов Волинець. Усі слова пластових провідників були переплетені співанням колядок.

Присутні отримали гарно виготовлену програмку із світлинами з цьогорічної традиційної „свічечки" Пластової Станиці в Ню-Йорку, на якій могли подивляти пластову молодь, серед якої були їхні діти та онуки.

Товариська гутірка та колядування затримало громаду до пізнього пополудня, що було доказом, як потрібно і далі продовжувати традицію різдвяних зустрічей, сполучених із колядою.

О. К.

Члени Осередку праці сеньйорів Ню-Йорку на Різдвяній зустрічі 29 січня 2006 р.
Фото: пл. сен. М. Мілянич

В „Помаранчевому...

(Закінчення зі стор. 5)

дом. По-третє, вищі ціни на газ у першій половині 2006 року справлятимуть значний знижувальний тиск на українську економіку, яка і так вже втратила оберти. Нарешті, підвищення цін на газ матиме результатом нижчі прибутки та вищі витрати для таких енергоінтенсивних українських експортних індустрій, як металургія, машинобудування та хемічна промисловість. Як доказ, що в результаті газової кризи закордонні інвестори переглянули своє сприйняття України в гірший бік, М. Козінцева відзначила, що „Deutsche Bank", який раніше надав „Нафтогазові України" кредит в розмірі 2 мільярдів евро (2.4 дол. США), призупинив надання позик українському енергетичному гігантові через „політичну непевність".

Посилаючись, як і попередні промовці, на політичний підтекст ситуації в Україні напередодні парляментських виборів, А. Каратницький заявив, що хоч Помаранчева революція й не вдовольнила завищених очікувань народу, опитування все ж вказують на наявність сталої більшости, яка підтримує партії з „помаранчевого табору" напередодні виборів 26 березня. „Розподіл все ще коливається в межах 55 відсотків за помаранчеві сили і 45 відсотків - проти них. Це приблизно та сама картина, що й в грудні 2004 року, коли було обрано Президента Ющенка", - підкреслив А. Каратницький. Він припустив, що є висока ймовірність створення помаранчевої коаліції у випадку, якщо бльок „Наша Україна" отримає найбільшу підтримку з-посеред „помаранчевих" партій, а такий результат зараз виглядає все ймовірнішим.

Олімпіяда...

(Продовження зі стор. 1)

Опісля розпочався традиційний для Олімпійських ігор марш всіх команд – учасниць головних стартів чотириріччя. За традицією, відкрила параду Греція, в якій була проведена перша в історії людства Олімпіяда (776 рік до нашої ери).

Вийшли і атлети України (в зимових іграх беруть участь 53 українські спортсмени), „синьо-жовту" колону яких очолила саночниця Наталія Якушенко. При проходженні команди США телекамери показали на трибунах Першу лейді Лору Буш. Прапор Олімпіяди внесли жінки, серед яких були відомі кінозірки Софі Лорен і Сузан Сарандон. Останніми пройшли італійці.

Вершиною вечора стало запалення олімпійського вогню. Цю місію виконала лещетарка Стефанія Бельмондо, на рахунку якої 10 медалей зимових Олімпіяд. Потім були вітання високих гостей і фаєрверк. На трибуні для почесних гостей були зарезервовані місця для президента Австрії Гайнца Фішера, президента Німеччини Хорста Келера, президента Естонії Арнольда Рюйтеля, президента Латвії Вайри Віке-Фрейберг та інших. Білий дім представляла Лора Буш у супроводі двох дочок. До Туріну також прибули дружина прем'єрміністра Великобританії Чері Блер, норвезький король Герольд і принц Монако – Альбер.

Олімпіяду відкрив президент Італії Карло Чампі. Олімпійську клятву на відкритті вимовив знаменитий італійський гірськолещетар Джорджіо Рока.

Ігри включають 15 видів спорту: біятлон, бобслей, лещетарське двоборство, керлінг, фристайл, гокей, фігурне ковзання, ковзанярський спорт, стрибки з трамполіни, гірськолещетарський спорт, лещетарські перегони, шорт-трек, скелетон, санний спорт, сновборд. Олімпіяда має 3 олімпійські села. Її бюджет – 2.7 мільярда долярів. Вартість квитків на відкриття Олімпіяди: 250, 500 і 850 евро.

Кілька сотень жителів Туріна і гостей столиці провінції П'ємонт зібралися на одній з головних площ міста, де було встановлено великий екран, на якому транслювалася церемонія відкриття Олімпійських ігор. Весь центр міста прикрашений барвистою ілюмінацією. Особлива увага привертає „Medal Plaza", на якій згодом вручатимуть нагороди Олімпіяди. Щовечора, після нагородження, на площі відбуваються концерти за участю світових зірок музики.

Видатному спортсменові та президентові Національного олімпійського комітету України Сергієві Бубці було довірено один з найважливіших етапів естафети Олімпійського вогню – Олімпійське селище в Туріні, яке є справжнім серцем Ігор-2006. Поява Сергія Бубки з Олімпійським вогнем викликала шквал емоцій. Бажаючих зфотографуватися та взяти автограф у славетного спортсмена було дуже багато. Одразу після знаменної події він поділився своїми враженнями: „Я приголомшений емоціями та атмосферою естафети Олімпійського вогню. Я не перший раз несу вогонь, але кожного разу емоції неповторні, а відчуття незрівнянні".

На Олімпійські ігри в Турін приїхали понад дві з половиною тисячі спортсменів з 88 країн, 10 тисяч журналістів і півтора мільйона глядачів. Україну на Олімпіяді представляють 53 спортсмени, які виступають у десяти з п'ятнадцяти видів спорту, представлених на нинішній Олімпіяді.

Влада країни надала особливу увагу питанням безпеки. Олімпійські ігри в Туріні охороняють 15 тисяч агентів різних спецслужб – по шість на одного атлета. Для більшої надійности під час проведення Олімпійських ігор у небі над Туріном постійно чергують два літаки електронного стеження.

Змагання в Туріні завершаться 26 лютого барвистою церемонією закриття.

Неофіційний командний залік Олімпіяди станом на 15 лютого

Медалі:	золоті	срібні	бронзові	загалом
1. США	5	2	0	7
2. Росія	4	3	2	9
3. Німеччина	4	1	2	7
4. Швеція	2	0	0	2
5. Норвегія	1	5	5	11
6. Голяндія	1	2	0	3
7. Корея	1	1	1	3
7. Канада	1	1	1	3
9. Італія	1	0	2	3
10. Франція	1	0	1	2
11. Естонія	1	0	0	1
12. Китай	0	2	3	5
13. Австрія	0	2	1	3
14. Фінляндія	0	1	2	3
15. Хорватія	0	1	0	1
15. Чехія	0	1	0	1
17. Швайцарія	0	0	1	1
17. Латвія	0	0	1	1

11 лютого

Перший комплект Олімпійських ігор знайшов своїх власників на

трасі Сезана сан Сікаріо: там відбувся „конкурс" на кращого лещетара-стрільця. Найсильніші біятлоністи плянети долали 20 кілометрів індивідуальних перегонів.

Серед українців найкращий результат належить Русланові Лисенкові. Чудово відстрілявшись (в його пасиві лише один промах на другій стрільбі, лежачи), він закінчив змагання з 18-им часом. Його відставання від нового олімпійського чемпіона Грайса склало 2, 53.6 сек. Андрій Дериземля, не влучивши у три цілі стоячи на першому вогневому рубежі, посів 39-ту позицію. Три невдачі відкинули Олександра Біланенка на 49-те місце. Не пощастило ще одному українцеві – Олексієві Коробейнікову: „чисто" впоравшись з першою стрільбою, він виконав завдання з 54-им часом. Українець Сергій Дячук зайняв 45-те місце в змаганнях з двоборства. Володимир Трачук завершив змагання на 48-му місці.

Переможцем в лещетарському двоборстві став німець Джордж Ґетіґ, другим був австрієць Фелікс Готфальд, бронза у Магнуса Моана з Норвегії.

За підсумками стрибків з трампліна Сергій Дячук зайняв 48-ме місце, а Володимир Трачук – 49-те.

Переможці першого дня Олімпійських ігор: Дженіфер Гейл (Канада, могул), Міхаель Грайс (Німеччина, біятлон, 20 км), Чед Хедрік (США, ковзанярський спорт, 5000 м). Олімпійською чемпіонкою в лещетарському дуатлоні на 15 кілометрів (7.5 км клясичним стилем і 7.5 „ковзанковим") стала естонка Крістіна Шмигун.

12 лютого

У другий день олімпійських ігор зранку розіграно перший комплект нагород. У лижній гонитві в дуатлоні (2 x 7.5 км) серед жінок кращий час за підсумками двох відрізків дистанції (клясичний стиль плюс вільний стиль) показала Крістіна Шмигун з Естонії, яка й виборола золото. Срібло в Катерини Нойманової з Чехії.

Першу медалю для Росії принесла Євгенія Медведєва-Арбузова, що була в цих перегонах третьою. Українка Валентина Шевченко, на яку українці покладали певні надії, лише 14-та. Ще три українки фінішували в цій гонитві за межами першої двадцятки. Віта Якимчук стала 26-ою, Катерина Григоренко – 40-ва та Тетяна Завалій – 45-та.

У швидкісному спуску в чоловіків олімпійським чемпіоном став француз Антуан Денерья (1:48.80), срібло – у Міхаеля Фальхофера (1:49.52) з Австрії, бронза – у Бруно Кернена (1:49.82) зі Швайцарії. Українець Микола Скрябін – на 51-му місці (1:57.56)

В індивідуальних перегонах на 15 км серед жінок в біятлоні краща серед українок – Оксана Хвостенко – на 21-му місці. На чотирьох вогневих рубежах українка припустилася лише одного промаху, але у швидкості була далеко від першунів. Мала шанс поборотися за місце в трійці досвідчена Олена Петрова, але два промахи на другому вогневому рубежі викреслили її з претендентів на медалі ще до закінчення гонів. Вона прийшла до кінцевої стрічки 30-ою. Ще дві українки, Лілія Єфремова та Валентина Семеренко, зайняли в перегонах 37-му та 47-му позиції відповідно.

Олімпійською чемпіонкою стала росіянка Світлана Ішмуратова, срібло в росіянки Ольги Пилевої, бронза в Мартіни Глагов з Німеччини.

В неділю закінчилися олімпійські змагання з санного спорту (одиночні) серед чоловіків. Російський спортсмен Альберт Демченко за сумою чотирьох спроб залишився на другій позиції, поступившись італійцеві Арміну Цогелеру, який став олімпійським чемпіоном. Бронза – у латвійського саночника Мартінса Рубеніса.

Переможці у швидкісному спуску Антуан Денеріаз, Франція, Міхаель Вальхофер, Бруно Кернен, Швайцарія.

13 лютого

Третій день Олімпійських ігор не виправдав сподівань українців на медалю. У вівторок в спринті на 10 км у чоловіків кращим результатом українців було 29-те місце, яке посів Андрій Дериземля. Олександр Біланенко, який

(Закінчення на стор. 17)

Українські політики теж захопилися спортом

Голова Верховної Ради Володмир Литвин 4 лютого грав у футбол в Макарівському районі Київської области

Один з провідників бльоку БЮТ, Микола Томенко, захопившись ковзанярством, вийшов на лід 4 січня в київському клюбі „Піонер“

Перебуваючи 1 лютого в Дніпропетровську, провідник бльоку БЮТ Юлія Тимошенко довела, що вміє грати у настільний теніс. Усі фото – УНІАН

Олімпіяда...

(Закінчення зі стор. 16)

відставав після першого вогневого рубежу від переможця гонки – Свена Фішера лише на 25 секунд у результаті закінчив перегони 36-им. Причому українець відстрілявся без промахів. Руслан Лисенко в цій гонці фінішував на 46-му місці, а В`ячеслав Деркач – 74-ий. Срібним призером гонки став Гальвард Ганеволд з Норвегії, бронзова нагорода дісталася іншому норвежцю Фроде Андресену. Перемогли Ото Сілке (Німеччина), Сілке Краушер (Німеччина), Тетяна Гуефнер.

Під час тренувань на олімпійських іграх постраждали дві лещетарки: спортсменка з США травмувала спину, її відправили до шпиталю. Французька спортсменка не зазнала травм, але її відвезли до лікарні для обстеження: вона вдарилася головою та спиною.

У кінцевому забігові в шорттреку у чоловіків на дистанції 1500 м золото здобув володар світового рекорду на цій дистанції кореєць Ан Хун-со. Срібло дісталося його співвітчизникові Лі Хо-сук, бронзу здобув Лі Я Юн з Китаю.

Переможці у чоловічому дуатлоні на 30 кілометрів – Євген Дементьєв (Росія), Фроде Естіл (Норвегія), П'єтро Пілер Котрер (Італія). У змаганнях у чоловіків-стрибунів на 90-метровому трамполіні золоту медалю виграв норвежець Ларс Бістойль, срібло – у фіна Маті Гаутамякі, бронза дісталася норвежцеві Роарові Льокельсойю. У змаганнях з ковзанярського спорту серед жінок на дистанції 3 тис. метрів кращою стала 19-річна голяндка Ірен Вюст. Більш ніж на секунду відстала її землячка Ренате Гроневальд. Замкнула трійку рекордсменка світу з Канади Сінді Класен.

14 лютого

У четвертий день олімпійських ігор визначено володарів шести комплектів медалей у біятлоні, в лещетарських гонах команд (жінки та чоловіки), гірськолещетрасському спорті, санному спорті та в ковзанярському спорті.

В спринтерській гонитві на 10 кілометрів в біятлоні Україну представляли Андрій Дериземля, Олександер Біланенко, В'ячеслав Деркач та Руслан Лисенко.

На гірських лещатах в комбінованому спуску виступив Микола Скрябін. У командному спринті – чоловіча (Віталій Марців й Іван Білосюк) і жіноча (Марина Малець-Лисогор і Тетяна Завалій) команди. Антон Ковалевський стартував у чоловічому одиночному фігурному ковзанні.

У швидкісному спуску лідерство захопив американець Боде Мілер (1:38.36), українець Микола Скрябін (1:46.63) посів 56-те місце з 57-ми спортсменів, які фінішували.

Командний спринт українці завершили 9-ми (6 етапів по 1.4 км). У першому півфіналі українські лещетарі Іван Білосюк та Віталій Марів зайняли 9-те місце. До фіналу пробилися команди Норвегії, Німеччини, Італії, Польщі, Росії, Швеції, Чехії, Словаччини, Фінляндії та Казахстану.

Завершилися півфінальні забіги в жіночій командній спринтерській гонці в лещетах. Збірна України у складі Тетяни Завалій та Марини Малець-Лісогор у першому півфіналі посіла останнє місце і вибула з боротьби за медалі.

Переможцем півфінального забігу стала команда Фінляндії. До фіналу також пробилися Італія, Японія, Казахстан і Канада, а також перші п`ять команд з другого півфіналу – Швеція, Німеччина, США, Росія та Норвегія.

У четвертий день олімпійських ігор українські спортсмени показали свій покищо найкращий результат: у змаганні саночниць українка Лілія Лудан за підсумками чотирьох спроб зайняла шосту сходинку, що є кращим результатом серед українських олімпійців в Туріні. Ще одна українка Наталія Якушенко випала із санок, була травмована і вибула зі змагань. Повний комплект нагород на санях виборoли спортсменки з Німеччини.

15 лютого українці Тетяна Волосожар і Станіслав Морозов посіли 12-те місце серед спортивних пар у фігурному ковзанні.

Українці в Турині вболівають за Україну

В Італії за заробітках працюють сотні тисяч українських заробітчан. Чи стала для них подією зимова Олімпіяда в Турині, яка триває у цьому італійському місті? Чи мають вони змогу підтримувати українських спортсменів? Цим цікавилася Мар'яна Драч (Радіо „Свобода“):

Оксана приїхала на заробітки до Турину 5 років тому з Львівської области. Займається домашньою працею – прибирає. Дивилася відкриття Олімпіяди по телевізору:

„Ми, на жаль, не мали можливости спостерігати, махати нашим прапором, вітати наших спортсменів на стадіоні. Але дивилися перед екранами телевізорів. І мені було дуже приємно (я дивилася з моїми господарями на відкриття), коли увійшла наша команда, а вони плескали в долоні і кричали: „Україна, Україна, молодці, які елегантні! Як Вас багато!“ Мене це вразило до глибини душі, виступили сльози на очах. Мої господарі хотіли одночасно підтримати і мене, додати якусь крапельку радости.

16-річному Тарасові пощастило. Він вчиться в туринському училищі, а його група у конкурсі виграла квитки на Олімпійські ігри: „Я вчора ходив на Олімпіяду, на фігурне ковзання. Мені сподобалося. Українців не було там. Були росіяни. Вони програли”.

Українські заробітчани в Італії переважно працюють в Римі та Неаполі, в Турині їх небагато. Там немає окремої української церкви, віруючі моляться в храмах інших конфесій. Олімпіяда стала для них подією. Про це свідчить те, що представники греко-католицької громади після Служби Божої вирішили всі разом подивитися на Олімпійський вогонь. Про це розповів Володимир Кобилинець, який вивчає теологію в цьому італійському місті:

„Біля нас близько олімпійський вогонь, то ми разом їздили всі дивитися. Мені особисто подобається фігурне ковзання. Подобається мені гокей. Я вболіватиму за Словаччину, вона є близько України. Надіємось, що Словаччина зможе щось досягнути, бо Україна на змагання не пройшла”.

Українці, яким поталанило відчути олімпійську атмосферу в Турині, розповідають, що настрій у місті піднесений. Турин проводить безкоштовні концерти. Для цього треба піти на центральну площу Кастело. Там вже виступав популярний італійський тенор Андреа Бочелі. Попереду виступи інших відомих італійських та світових зірок. Один український заробітчанин у розмові зі мною зізнався, що мріє, щоб крім спорту, в Турині також зазвучала й українська пісня.

Чому варто...

(Продовження зі стор. 5)

потрібні на дубляж кошти. Відтак вони, особливо малі і середні компанії, одразу ж збанкрутують, залишивши нашого глядача на поталу могутнім американським конкурентам, які такі гроші видавати зможуть легко. Як наслідок, українці будуть позбавлені доступу до всього, що не підпадає під категорію голівудського блокбастера, а це незалежні фільми, артгаусне й експериментальне кіно та загалом неамериканські фільми.

Мені байдуже, хто платитиме за україномовні копії – Київ, Москва, Голівуд чи Бомбей (Мумбай). Головне – аби вони були. Могутні російські прокатні компанії теж були б фінансово спроможні видавати потрібні кошти на дубляж, якщо вони так зацікавлені економічно в українському ринку. У мене лише сумніви щодо природи їхнього зацікавлення. Якщо з усіх кінотеатрів України менше прибутку, ніж з кінотеатрів однієї лише Москви, то їм швидше всього залежить не на жалюгідних кількох мільйонах гривень, а на збереженні культурної, а через неї і політичної ґеґемонії над територією, яку вони вважають своєю сферою впливу.

Нові правила гри, які передбачає рішення Кабінету, сприяли б появі справжнього ринку як чинника поступу – з вільною конкуренцією, багатством пропозиції. Вони б зруйнували нинішню монополію, примітивну, агресивну і згубну для всяких іновацій. Тепер при відборі фільмів для прокату мав би враховуватися справжній комерційний потенціял картини, її здатність привабити якнайширшого глядача, а не лише те, що фільм, якої б сумнівної якости він не був, вже готовий до прокату, бо він російськомовний. Тоді б на ринку з'явилося більше британських, еспанських, польських, французьких, чеських фільмів, а глядач мав би змогу дивитися світове кіно не у потворно викривленому дзеркалі російського прокату. Чим не аргумент на користь тих, хто так зворушливо турбується високою художньою якістю кінорепертуару та підтримує засади вільної конкуренції і ринку?!

Інший цікавий економічний арґумент. Левову частку прибутків від кінопрокату в Україні, виявляється, дають східні та південні реґіони. Це за їхній рахунок „український" прокат і тримається на плаву. За відсутности україномовних фільмів було б дивно, якби це було інакше. Припускаю, що багато кіноманів просто тому й не ходять до кіна, бо не бажають дивитися американські, французькі, італійські фільми російською мовою. Дозволю собі маленьке зауваження: тяжко стриматися від реготу, коли чуєш, як, скажімо, Роберт Де Ніро, Дастин Гофман, Ален Делон, Катрін Денев чи Кармен Маура, не моргаючи оком, говорять російською. Це так само смішно, коли б Алла Демидова, Рената Литвинова чи Микита Міхалков заговорили б англійською, французькою чи італійською.

Поява україномовних дубляжів може дати величезний поштовх відвідуванню кінотеатрів на заході, центрі і навіть сході України. Прихильники арґументу про кінонерентабельність заходу країни не спираються на якісь соціологічні дослідження споживчого потенціялу україномовних частин України. Тим часом цей потенціял може виявитися великим.

Особливо промовистим є психологічний арґумент, згідно з яким глядач сам не сприймає фільмів українською мовою. Вони для нього начебто неприродні, смішні, дикі чи ще щось подібне. Ті пані і панове, які стверджують це, переносять власну українофобію і відразу до української мови на всіх кіноглядачів України. Дякую за відвертість, панове, з вами все зрозуміло. Маю для вас новину: у демократичних суспільствах людей, що пропагують зверхність однієї культури над іншою просто піддають суспільному остракізмові, ізолюють як заразну недугу. У цьому сенсі Україні ще далеко до демократичних суспільств. А щодо нібито несприйняття української мови глядацьким загалом, то варто не поспішати, а подивитися, як сприймуть якісно зроблений український дубляж спочатку і через два-три роки. Пригадую, як подібний арґумент висували у 1991 році опоненти повернення одному з обласних центрів Волині його української назви Рівне. Мовляв, „Ровно" – це природно, до нього всі звикли, а „Рівне" – це дико, смішно, а в додаток і коштовно, економічно невиправдано. Зараз все це викликає посмішку. Якісний переклад телесеріялів українською давно і переконливо спростував фабрикацію про нібито мовну українофобію вітчизняного кіноглядача. Не кіноглядач, а ті, хто представляє його в такий спосіб, – українофоби.

Висловлюються теж побоювання естетичної істоти. Бачите, в Україні зараз немає добрих акторів, а як є, то вони рідко коли володіють доброю українською мовою. Відтак зроблений з залученням власного ресурсу дубляж буде на сміх курям. Тут тяжко не погодитися. Загальна культура мови серед акторів катастрофічно низька, а володіння мовою не вважається першою само собою зрозумілою вимогою акторського професіоналізму, як це має місце в інших культурах. Не вірите? Підіть до Молодіжного театру на Прорізній, чи академічної (sic!) української драми, де обов'язково почуєте стільки акання, цикання, дзикання і фикання, що легко повірити, що ви де завгодно, тільки не в українському театрі. Ця ж проблема існує і у фільмах. Мінкультуризму вимагає української мови у фінансованих ним проєктах, а наші фільмарі не можуть спромогтися на добру, відтак користуються або поганою, або ж роблять дедалі більше „німих" фільмів, де мови взагалі ніякої не почуєш.

Вимога дублювати українською, за умови її послідовного і неухильного впровадження, за ніч створить серйозний попит на талант, україномовний талант, десятки, як не сотні робочих місць. Те, що нині в Україні тяжко знайти професійних акторів, не означає, що у нас немає талантів, які можуть швидко опанувати потрібний фах. Попит за ніч створить пропозицію. Порожнеча, яка штучно підтримується ситуацією, що існує з 1991-го, ні, з 1896 року, і не через „стихію ринку", як це дехто шахраювато намагається подати, а через брутальну й послідовну політику рисифікації, – ця порожнеча дуже швидко заповниться новим талантом. Це станеться не через адміністрування уряду, а через зміну тих самих ринкових умов, через усунення ґротескової аномалії, коли культурні потреби сімдесяти відсотків населення нахабно ігноруються.

(Закінчення на стор. 19)

Чому варто...

(Закінчення зі стор. 18)

Нічого подібного на інших европейських кіноринках не існує. Дублювання українською – це крок до европейських цінностей, це вияв пошани до культурних потреб мільйонів українців. В еспанській провінції Каталонія, з населенням меншим, ніж сім мільйонів, ніхто не ставить під сумнів доцільність випуску власних фільмів каталонською і субтитрування нею ж чужих фільмів. Але ж то провінція Еспанії, а це незалежна Україна. Як можна їх порінювати!

Дублювання українською швидко створить не лише попит, але й пропозицію. В університетах, де готуються фахівці з кінематографу – режисерів, сценаристів, акторів, і т.д., - нарешті почнуть серйозно викладати українську мову, а самі студенти знатимуть, що володіння нею відкриває можливості до кар'єри в Україні. Чи не саме цього бояться ті, хто, всупереч приписам політичної коректности, не може стриматися від кривляння, коли імітують, як за їхніми уявленнями мав би звучати україномовний дубляж.

Дивно, що у дискусіях навколо цього рішення уряду майже не згадують про інший, значно дешевший, варіянт розв'язання питання - чужоземні фільми, за винятком російських, можна субтитрувати. Всі знають, що так роблять у Сполучених Штатах, Канаді, Великій Британії, Еспанії, Польщі, ба – навіть деталі частіше у Франції, яку у кінополітиці любила копіювати Москва. Поціновувачі мистецтва кіна навряд чи погодилися б дивитися фільми Фелліні, Альмодовара, Ґодара чи Вуді Алена у мовно кастрованому варіянті. Навіть найвищої якости дубляж не здатний передати розкішний культурний кольорит цих мистців. Українці не гірше читають від інших народів. Однак, я не пропоную скрізь замінити дубляж на субтитри. Дублювання – це чудовий спосіб утвердження української мови, і від нього не можна ні в якому разі одразу відмовитися. Тим більше, що нашого глядача надто до нього привчили. Зате для артгаусного продукту, експериментального, малобюджетного, неголівудського фільму субтитри - це оптимальний спосіб не лише з економічної, але й з естетико-художньої точки зору.

Тяжко не погодитися з тими, хто закликає уряд піти далі адміністрування та матеріяльно продемонструвати серйозність своїх намірів. Уряд повинен видати гроші на створення в Україні власних потужностей дублювання та субтитрування фільмів - чужоземних українською мовою, а українських – англійською, французькою, еспанською та іншими світовими мовами і, на додаток, звичайно ж, – російською для російського ринку.

Ідеально було б, якби ці кроки робив не уряд, а український промисловець чи, скажімо, новостворена Асоціяція кінопродюсерів України, що має візію і відчуття обов'язку перед власним народом та усвідомлення місії перед майбутніми поколіннями. Перехід до українського дублювання стане парадигматичною зміною для кінематографії й узагалі для української культури. Вона створить сприятливі ринкові умови для появи і розвитку українського кіноринку, плідне духовне оточення для творчости на екрані та в літературі.

НОВІ ВИДАННЯ

В альбомі – 143 ілюстрації

ЧИКАҐО. – У видавництві „Софія-А", щойно вийшов друком альбом репродукції творів мистця Анатоля Коломийця, накладом 1000 примірників – в твердій полотняній обкладинці багряного кольору на твердому крейдяному папері. Альбом нараховує 148 сторінок і 143 ілюстрації в повному кольорі. В альбомі вміщено вислід 50 років мистецької творчости А. Коломийця, вказано власників і де знаходяться ці твори. Не бракує критичних зауваг і спогадів самого мистця, опису праць і підходу до творчости. З приємністю читається критика мистецтвознавця Андрія Гуренка з України, який, аналізуючи твори з прозірок, виводить психологічні і естетичні висновки творчости мистця, ніколи не зустрівшися з ним. Подібна телепатія рідко трапляється, особливо в мистецтві, де участь бере фарба, форма і виміри. В загальному, часто не трапляється, щоб уподобання, „смаки" збігались в площині мистецтва. Власники, чиї картини знаходяться у альбомі, або любителі мистецтва, щоб дістати цю книжку, можуть звертатись на адресу: A. Kolomayets 6819 N. Algonquin Ave. Chicago, IL. 60646 USA.

Альбом коштує 25 долярів (з пересилкою 30 долярів).

А. Н.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", січень 2006 р.

55 дол.	Якубовські Дарія і Олександер	Бремсвил, Огайо
	Криштальські Віра і Ярослав	Форест Гілс, Н.Й.
	Макар Євген	Манчестер, Н.Дж.
	Плескон Юстин	Лінден, Н.Дж.
	Рудник-МакКензі Романа	Лос-Анджелес, Каліф
50	Волошка Василь	Бутлин, Па.
45	Камінська Ірина	Чикаго, Іл.
	Пастернак Б.	Стерлінг Гайтс, Миш
	Штандер Григорій	Вейн, Н.Дж.
40	Калиба Ірина	Монреал, Квеб. Канад
	Торбаль Марта	Колонія, Н. Дж.
35	Войтович Мирон	Медисон, Віск.
30	Дякун Уляна і Володимир	Ратерфорд, Н.Дж.
	Мороз Ірина	Торонто, Онт. Канада
25	Бук Юрій	Лас Вегас, Невада
	Лемішка Андрій	Балтимор, Мд.
	Музичка Ярослав	Кантон, Огайо
	Оверко Аркадій	Сан Сіті Вест, Ариз.
	Погорило Вірест	Гокесін, Дел.
	Сахарин Петро	Едмонтон, Алб. Канада
	Соляник Віктор	Болдер, Кол.
	Волощук Петро	Дорчестер, Мас.
22	Сербин Ольга	Монреал, Квеб. Канад
20	Черкало Я.	Форт Ірі, Онт. Канада
	Дирів Юрій	Лорейн, Огайо
	Дзюбинська Ірина	Голивуд, Фла.
	Мак Меланія	Баскинг Рідж, Н.Дж.
	Захарук Віра	Бангам, Мас.
	Субтак Лесь	Кантон, Огайо
15	Бабій Ольга	Розлендейл, Мас.
	Горинська Іванна	Чикаго, Іл.
	Кровіцький Іван	Фармінгтон Гілс, Миш
	Крися Юлія	Бронкс, Н.Й.
	Кафор Карло	Ню-Йорк, Н.Й.
	Марчук Б.	Бир Рідж, Іл.
	Марущак Іванко	Дірборн Гайтс, Миш
	Малачик Люба	Елмгорст, Н.Й.
	Новосад Наталія	Корунс, Онт. Канада
	Палій Марія	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Приймак Олександер	Ветерсфілд, Кон.
	Шевчиковський Іван	Бейсайд, Н.Й.
	Скоп Софія	Ла Меса, Каліф
	Томащук Данило	Канзас Сіті, Мо.
	Василишин Ярослава	Ланкастер, Па.
15 дол.	Візковицький Ігор	Силвер Спрінг, Мд.
	Ваврук Володимир	Карторет, Н.Й.
10	Мацюк В.	Аліквіпа, Па.
	Бачерська Анна	Юніон, Н.Й.
	Боднар Олександра	Трой, Н.Й.
	Богданик Йосип	Чикаго, Іл.
	Бойко Іван	Палатайн, Іл.
	Жовна Василь	Бікон, Н.Й.
	Даниклюк Петро	Гейцвіл, Мд.
	Дейчаківська М.	Вілобіко, Онт. Канада
	Форощевська Марія	Кінгмен, Ариз.
	Фрідрів Петро	Норт Порт, Фла.
	Ґордон Валентина	Порт Шарлот, Фла.
	Гомонський Степан	Вілтон, Кон.
	Гуцаленко Люба	Юніон, Н.Дж.
	Ярош Анатоль	Рівієра Біч, Фла.
	Кавецкі Андрій	Віліамстон, Миш
	Кобзан М.	Ст. Катеринс, Онт. Канада
	Королей Ніна	Джонстон, Р.Айленд
	Коваль Василь	Стратфорд, Кон.
	Кравченко Марія	Ет Віндзор, Н.Дж.
	Кріль Юліян	Джерзі Сіті, Н.Дж.
	Криськів Мирослав	Амстердам, Н.Й.
	Кушнірук О.	Чикаго, Іл.
	Кисіль Е.	Сан Дієго, Каліф
	Німчик Ярослав	Лінден, Н.Дж.
	Ножицька Ірина	Парма, Огайо
	Огаренко Марія	Редондо Біч, Каліф
	Ординський Йосиф	Принстон, Н.Дж.
	Орискок Василь	Ванкувер Бр. Кол. Канада
	Патрій Катерина	Салисбури, Мас.
	Радловський Богдан	Елмвуд Парк, Іл.
	Романів Зіна	Філаделфія, Па.
	Роман Петро	Філаделфія, Па.
	Саник-Коваль Надія	Вайнинг, Н.Дж.
	Шавкун Павло	Лагам, Н.Й.
	Сліж Роман	Ралей, Н.Кар.
	Стасишин Оленка	Елдридж, Мд.
	Стояровська Анна	Омага, Небраска
	Святковська Галина	Берклі Спрінгс, В. Вірд.
	Тхір Дмитро	Сікокус, Н.Дж.
	Тур Стефанія	Асторія, Н.Й.
	Яцинях Іван	Пасейк, Н.Дж.
	Ясінська Тетяна	Сілвер Спрінг, Мд.
5 дол.	Мазенчак С.	ЛаСал, Квеб. Канада
	Бабчук Василь	Норт Порт, Фла.
	Белендюк Михайло	Борн Мінерал Спр. Фла.
	Бобиляк Олена	Клифтон, Н. Дж.
	Биковський Микола	Гілтон, Н.Й.
	Черко Лідія	Омага, Небраска
	Даниклюк Анна	Ворен, Миш
	Данилишин М.	Буфало, Н.Й.
	Демчук Ольга	Вавсау, Віск.
	Ганкевич Тимко	Добс Фері, Н.Й.
	Гусак Марія	Ню-Йорк, Н.Й.
	Іваків Дарка	Чикаго, Іл.
	Кацун Василь	Бронкс, Н.Й.
	Колодруба Меланія	Карторет, Н.Й.
	Копистинський Йосип	Фінікс, Ариз.
	Кравчук Анна	Норт Порт, Фла.
	Кучерська Ольга	Монреал, Квеб. Канада
	Куропась Богдан	Гікорі, Н. Кар.
	Кучинський Ярослав	Голивуд, Фла.
	Кирилів Наталія	Чикаго, Іл.
	Ліщинська Февронія	Клифтон, Н. Дж.
	Люпа Стефан	Гантер, Н.Й.
	Лозинський Михайло	Саут Бостон, Мас.
	Мазенчак С.	ЛаСал Квеб. Канада
	Маліцький Олександер	Калгарі, Алб. Канада
	Музика Іван	Філаделфія, Па.
	Мишин Ігор	Йонкерс, Н.Й.
	Полтавко Осип	Бетел Парк, Па.
	Працюк Григорій	Вест Итон, Па.
	Швайко Лена	Фулертон, Каліф
	Солук Йоанна	Лос Анджелес, Каліф.
	Стадюк Юрій	Конвент Стейшн, Н.Дж.
	Торбин Семен	Картерет, Н.Дж.
	Васічко Іван	Картерет Н.Дж.
	Вербоглад Микола	Бервин, Іл.
	Захарків Тамара	Потомак, Мд.
	Зварун Андрій	Остин, Текс.
3	Герасимович Роман	Райстерстаун, Мд.
	Разом	1,840.00

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

УКРАЇНА І СВІТ

Малюнки про Мухаммеда і Україна

ПРАГА. – 6 лютого київський щоденник „Сеґодня", власником якого є відомий український олігарх Ринат Ахметов, передрукував дві карикатури на Пророка Мухаммеда з данської газети „Юландс Постен". Це викликало гострий осуд з боку мусульманських громад в Україні. Засудили такі публікації Президент України В. Ющенко і більшість політичних сил в державі. Українські події довкола цих карикатур є лише частиною викликаних ними світових потрясінь. На запитання про ставлення голови Духовного управління мусульман України шейха Ахмеда Таміма до передруків в українській пресі деяких з карикатур на Пророка Мухаммеда, він однозначно відповів: „Будь-яку образу на адресу чи Ісуса, чи Мойсея, чи Мухаммеда ми розцінюємо однаково. Хто цим займається, той розпалює ворожнечу і незгоди поміж людьми і не працює на благо людей і на зміцнення солідарности у протистоянні екстремізму і тероризму, тому що він сам вибрав для себе крайність".

Головний редактор київського щоденника „Сегодня" Ігор Гужва на запитання, що послужило головним поштовхом до передруку в його газеті карикатур на Пророка Махаммеда, відповів: „Головною причиною було те, що ми поважаємо право наших читачів знати максимально детальну, достовірну інформацію про те, що послужило підставою для такого гучного конфлікту. Ми не шкодуємо про це. Єдине, що пізніше в газеті ми подали нашу офіційну заяву, принесли свої вибачення тим віруючим, котрі сприйняли це як образу для їхніх релігійних почуттів".

Мусульмани України у документі, підписаному представниками 16 організацій з різних реґіонів країни, прихильники ісляму, просять редакторів друкованих і електронних ЗМІ не публікувати карикатури, оскільки вони „ображають релігійні почуття мусульман". Ще одне прохання мусульман адресоване „до всіх людей доброї волі". Вони закликають опротестовувати тиражування подібних зображень в Україні.

8 лютого карикатури на Пророка Мухаммеда в українській пресі засудив керівник Меджлісу кримських татар, народний депутат Мустафа Джемілєв, який висловив стурбованість тим, що українська газета, дивлячись на реакцію ісламського світу щодо публікації антимусульманських карикатур, все одно їх передрукувала. Водночас він зазначив, що „чинити істерію з цього не зовсім доречно".

Василь Зілгалов
Радіо „Свобода"

Світова Наукова Рада СКУ - на захист української мови

Українські науковці поза межами України висловлюють рішучий протест проти відновлених спроб з боку певних політичних сил в Україні зробити російську мову другою державною.

Такий закон мав би своїм наслідком цілковитий занепад української мови, бо школи вважали б закономірним провадити навчання російською, а українську викладати за вільним вибором на рівні з чужоземними, як це було за совєтських часів. Тоді це був ефективний засіб русифікації.

Деякі політики, переслідуючи свої власні цілі, не хочуть визнати істини, що мова – це не тільки засіб комунікації, зокрема в підприємництві. Сьогодні англійська мова вживається в багатьох країнах світу, але жодна з них не зробила цю мову державною чи офіційною. Поняття національної ідентичности і державности тісно пов'язані з мовою як певним засобом висловлювання думок особливою звуковою системою. Якщо російська мова витіснить українську – то незалежна Україна швидко перетвориться на російську провінцію з де-не-де збереженим по селах „малоросійським наречієм".

Ми звертаємося до Вас, пане Ющенко, як до Президента України, а також до депутатів Верховної Ради і до всіх громадян України, незалежно від їхнього етнічного походження, протиставитися цим небезпечним спробам і, натомість, усіма засобами сприяти збереженню української мови та її розвиткові.

проф. **Любомир Винар** – президент Світової Наукової Ради, президент Українського Історичного Товариства, голова Історичної секції УВАН у США,
проф. **Ася Гумецька** – віце-президент Світової Наукової Ради, голова Філологічних секцій НТШ та УВАН у США,
проф. о. **Олег Кравченко** – віце-президент Світової Наукової Ради, колишній президент УВАН у Канаді,
проф. **Аркадій Жуковський** – віце-президент Світової Наукової Ради, президент НТШ в Европі,
проф. **Стефан Козак** – президент НТШ в Польщі,
проф. **Осип Мартинюк** – секретар Світової Наукової Ради,
проф. **Дмитро Штогрин** – голова Української дослідної програми, Ілинойський університет.

9 лютого 2006 року

В. Путіна оцінили в одну гривню

В Києві 8 лютого відбулась презентація пам'ятної монети вартістю в одну гривню з зображенням президента Росії В. Путіна (на фото). Монета у найближчий час буде представлена також в Державній Думі Росії. 19 серпня 2004 року в Києві представляли монету з портретом Віктора Януковича, тисячу яких тоді викарбували теж на Луганському патронному заводі.

Раніше на цьому заводі було випущено монети з портретами Леоніда Кравчука, Леоніда Кучми, Павла Лазаренка, Нестора Шуфрича, а до інавґурації Президента Віктора Ющенка було випущено монети з портретами його і Юлії Тимошенко. Замовила монету з зображенням В. Путіна Патріотична партія України на чолі з Миколою Габером. Продають її в підземних переходах Києва по 20 гривень за штуку. Національний банк України опротестував випуск подібних монет, оскільки жодна інша структура, крім НБУ, не може випускати монети. Такі вироби слід називати медалями або сувенірами. Проте до заяви НБУ покищо на Донбасі не прислухались. *Фото УНІАН*

Військо Росії стало притулком катів

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 3 лютого інформаційні агенції України поширили вістку про те, що президент Росії В. Путін зажадав від Генеральної прокуратури Росії „максимально жорстко" реаґувати на будь-які факти насильства і нестатутних взаємин у війську, а також на спроби посадовців приховати ці прояви.

Що ж викликало таку рішучість російського президента?

Відповідь на це запитання подала газета „Московський комсомолець", яка в кількох числах, починаючи від 26 січня, розповіла про трагедію молодого вояка Андрія Сичова з Челябінського танкового училища, якому 4 січня в лікарні відрізали вражені ґанґреною обидві ноги і статеві органи.

Він служив на танковому полігоні в Бішкілі (за 60 кілометрів від Челябінська) і перед Новим роком поскаржився мамі, що там усі п'ють і знущаються над молодшими віком. Третього січня мама подзвонила на полігон і дізналася, що її сина повезли до лікарні. 7 січня до неї зателефонував лікар, який попросив негайно приїхати, бо Андрій може не дожити до ранку. Ще раніше до неї телефонувала голова Челябінського комітету солдатських матерів Людмила Зінченко і сказала, що Андрієві відрізали ноги, але мама їй не повірила.

Трагедія почалася з того, що у новорічну ніч п'яні сержанти влаштували нелюдське знущання над молодим вояком, яке призвело до численних переломів кісток, вражень тіла і врешті – до зараження. Старшини і військові лікарі не тільки не подали допомоги потерпілому, а й намагалися приховати випадок від вищого командування і громадськости. Про нього дізналися від цивільних лікарів, бо військовим заборонили оперувати Андрія. Військовий прокурор, який відвідав потерпілого, зробив заяву, що той нічого не сказав йому про позастатутні взаємини, тому

(Закінчення на стор. 25)

ФДРДЧ: знижено смертність новонароджених

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 17 лютого виповнилося 20 років від утворення першого українського відділення реанімації новонароджених у міській дитячій лікарні ч. 3 ім. проф. Руднєва, яке започаткувало нову еру в українській медицині, даючи можливість лікарям рятувати немовлят з низькою вагою, нерозвиненими легенями і генетичними вадами в той час, як в інших українських лікарнях такі випадки вважали безнадійними.

Д-р Олександер Буяльський, завідуючий неонатальним відділенням, згадує тяжкі спроби і операції протягом перших 10 років існування відділення, коли не було відповідних технологій і можна було тільки мріяти про сучасне обладнання.

У 1997 році лікарня отримала першу велику допомогу від Фонду допомоги і розвитку дітям Чорнобиля (ФДРДЧ). Завдяки грантові Фонду Монсанто до лікарні було доставлено сучасні пульсоксиметри, вентилятори легень, кардіомонітори. Протягом року від часу прибуття вантажу вдалося знизити дитячу смертність на 46 відс., паралельно приймаючи на лікування дітей з меншою вагою при народженні і з більш складними патологіями.

Перший директор ФДРДЧ в Україні Іня Бонакорза Шехаде допомогла почати партнерську співпрацю з доктором О. Буяльським і його колегами. ФДРДЧ також організував інтенсивну навчальну програму для трьох лікарів з Дніпропетровська у відділенні неонатології у медичному центрі „Saint Barnabas" у Лівінгстоні, Н. Дж.

Головним лікарем у лікарні ч. 3 став Ігор Македонський, що проходив практику у Бостонській дитячій лікарні, а також у Шведському центрі педіятрії. Він навчив своїх працівників робити ряд унікальних операцій з корекції вроджених вад.

До недавнього часу більшість українських лікарень мали право „списувати" новонароджених дітей, які важили менше кілограма, тим самим штучно занижуючи рівень дитячої смертности, який і до того становив 23 смерти на 1000 осіб.

За останній рік лікарня ч. 3 отримала нове обладнання, закуплене за допомогою гранту від українського телекомунікаційного велета „UMC". У жовтні 2005 року „UMC" переказав ФДРДЧ понад 266 тис. дол. Гроші було зібрано абонентами „UMC" під час акції „Нас – 10 мільйонів". Фонд використав ці кошти для придбання нового ультразвукового апарату, кардіомоніторів, іншого діягностичного обладнання. Відділення неонатології також поповнилося сучасним респіратором фірми „Viasys Bear Cub", який ФДРДЧ придбав за кошти від благодійного концерту переможниці Евробачення Руслани.

ФДРДЧ встановив сучасне обладнання у десяти своїх партнерських лікарнях, включаючи Чернігів, Рівне, Луцьк, Івано-Франківськ, Одесу і Чернівці.

Сьогодні Дніпропетровське неонатальне відділення має 12 ліжок для своїх пацієнтів з найбільш гострими потребами.

Д-р О. Македонський та його працівники звернулись до місцевих підприємців та державних органів по допомогу в покращенні ситуації в лікарні. 10 січня Дніпропетровська філармонія влаштувала благодійний концерт на користь лікарні. а місцева косметична компанія „Бонжур" подарувала лікарні 5 тис. долярів, для закупівлі нового хірургічного обладнання. Також дружини двох місцевих підприємців погодились організувати жіночу підтримку для лікарні.

За детальнішою інформацією про співпрацю „UMC" та ФДРДЧ на користь дитячої лікарні ч. 3, або щоб допомогти лікарням України звертайтеся на тел.: (973) 376-5140 або на електронну адресу: i@c.o . Благодійні внески, надіслані на адресу: 272 Old Short Hill, Road Short Hill, NJ 07078, не підлягають оподаткуванню.

Олександер Кузьма

Д-р Ніна Капсюченко спостерігає за новонародженим за допомогою японського ультразвукового апарату, купленого за кошти „UMC".

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

На здобуття Національної нагороди України ім. Т. Шевченка 2006 року

На розгляд Комітету з Національної нагороди України ім. Т. Шевченка було представлено 74 твори. До другої тури конкурсу було допущено 66 з них. За підсумками таємного голосування, до третьої, завершальної тури конкурсу допущені такі кандидатури:

1. **Безніско Євген**. Серія ілюстрацій до творів І. Франка.
2. **Гарбуз Володимир**. Ілюстрації до „Кобзаря" Т. Шевченка.
3. **Гаркуша Григорій**. Концертна програма „Моя Україна".
4. **Гирич Віктор, Френкель Михайло, Гирич Анжеліка, Томусяк Валентин, Чайковська Валерія**. Вистава „Лісова пісня" в Київському академічному театрі юного глядача.
5. **Гнатюк Богдан, Дудка Сергій, Гальченко Юрій.** Телевізійний документальний фільм „Час темряви".
6. **Горинь Богдан**. Документальний романесей „Туга Віктора Цимбала".
7. **Гусейнов Григорій.** Художньо-документальний життєпис „Господні зерна".
8. **Дацей Василь.** Роман „Я тут випадково".
9. **Дудар Євген.** Вибрані твори „Галерея чудотворців" (у двох томах).
10. **Жигун Олександер, Здоренко Віктор.** Музично-мистецькі програми „Шевченківські кантати", „Духовна музика Европи XVIII – XIX ст.", „Чорні жнива", „Невідомий Вериківський".
11. **Качуровський Ігор**. Книга „Променисті сильвети" (Німеччина).
12. **Кичинський Анатолій.** Книги поезій „Пролітаючи над листопадом", „Танець вогню".
13. **Ковтун Віктор, Шкодовський Юрій, Бабаєв Володимир, Харченко Олександер**. Оформлення музею „Харківщина у війні 1941 – 1945 рр..".
14. **Кононович Леонід**. Роман „Тема для медитації".
15. **Кучинський Володимир, Стефанов Олег, Половинка Наталія, Водичев Андрій.** Вистави за творами Г.Сковороди, Платона, В.Стуса в театрі імені Леся Курбаса (Львів).
16. **Лазуркевич Тарас, Созанський Олег.** Концертні програми „Бандурна розмова".
17. **Левицький Михайло**. Книга поезій „З останньої пелюстки літа".
18. **Литовченко Наталія, Бородай Олександер, Одайник Сергій.** Серія живописних панно „Мальовнича Україна" в приміщенні залізничного вокзалу Києва.
19. **Максимчук Святослав.** Літературні концертні програми „Моя Шевченкіяна", „Моя Франкіяна".
20. **Матюхін Валерій.** Мистецький проект „Музика від старовинних часів до сьогодення".
21. **Неборак Віктор.** Книги поезій „Літостротон", „Повторення історій".
22. **Недяк Володимир.** Ілюстрована історія „Україна – козацька держава".
23. **Нечепа Василь.** Концертна програма „В рокотанні, риданні бандур".
24. **Олефіренко Михайло**. Роман-дилогія „Пора цвітіння терну".
25. **Орел Лідія, Пошивайло Ігор, Гончар Петро.** Книга „Шевченків край: історико-культурні нариси".
26. **Остафійчук Іван**. Цикл живописних творів „Моя Україна".
27. **Перебийніс Петро**. Лірична дилогія „Чотири вежі" (у двох томах).
28. **Погрібний Анатолій.** Трилогія „По зачарованому колу століть", „Раз ми є, то де?", „Поклик дужого чину".
29. **Пономаренко Іван.** Партії в операх „Набуко", „Аїда" Дж. Верді та концертні програми 2003 – 2005 років.
30. **Рубан Василь**. Книга „Бережа".
31. **Стельмах Богдан.** Книга поезій „Вірші про Україну".
32. **Степовик Дмитро.** Книги „Українська ікона: іконотворчий досвід діяспори", „Історія української ікони X-XX ст.".
33. **Стус Дмитро.** Книга „Василь Стус: життя як творчість".
34. **Сукач Микола.** Концертні програми з невідомих творів української симфонічної музики.
35. **Тарасюк Галина**. Книги „Дама останнього лицаря", „Між пеклом і раєм".
36. **Федюк Тарас.** Книга поезій „Таємна ложа".
37. **Франчук Валерій.** Цикл живописних робіт „Розгойдані дзвони пам'яті".
38. **Чегусова Зоя.** Альбом-каталог „Декоративне мистецтво України кінця XX століття. 200 імен".
39. **Чередниченко Дмитро**. Книга „Павло Чубинський".
40. **Чорногуз Олег.** Роман „Дари пігмеїв".
41. **Шморгун Євген.** Роман „Сніги непочаті".
42. **Яцюк Володимир**. Книги „Малярство і графіка Т. Шевченка: спостереження, інтерпретації", „Шевченківська листівка як пам'ятка історії та культури. 1890 – 1940", „Віч-на-віч із Шевченком: іконографія 1838 – 1861 рр.".

Звертаємося до творчих спілок, засобів масової інформації та громадськості з проханням взяти участь у публічному обговоренні названих творів. Рецензії та відгуки просимо надсилати за адресою: вул. Прорізна 2, Київ 01001 Ukraine. Тел.: (380-44) 226-3223, тел./факс: (380-44) 278-1193.

Комітет з Національної нагороди України ім. Т. Шевченка

Розмова з кінозіркою 50-их років

Якщо хтось з наших читачів пам'ятає сенсаційний американський фільм 1944 року „Алі Баба і сорок розбійників", в якому в одній з головних ролей знімався молодий австрієць з нетиповими, орієнтальними рисами обличчя – Турган Бей, то їм буде цікаво прочитати розмову нашої віденської кореспондентки Лесі Івасюк з цим „Leading Man" американського кінематографу 50-их років XX століття.

84-річний актор усамітнено живе у своїй віденській віллі. Щосуботи запрошує до себе друзів на обід і на звичайні, про те – про се, розмови. Незважаючи на інтерес, який викликає його особа, він уникає галасливих компаній. Знаючи про це, я вирішила вдатися до його багатолітнього товариша П'єра Іра, видатного европейського законодавця мод, який виявляє особливий інтерес до України й українського мистецтва. Завдяки йому я врешті-решт дістала можливість зустрітися з Турганом Беєм.

Він народився в сім'ї турецького дипломата. Його матір - уродженка колишньої Чехословаччини. Перед початком Другої світової війни він з матір'ю емігрує через Швайцарію та Францію до Америки. Оскільки дядько Турган Бея працював в той час математиком в Альберта Ейнштейна в Принстоні, Ню-Джерзі, то мати з сином вирішили якийсь час зупинитися саме там. Актор досі з теплотою згадує години чаювання з Альбертом Ейнштейном. Незважаючи на спроби дядька переконати юного Турган Бея про доцільність кар'єри математика, хлопець вирішує піти іншим шляхом, про що й досі не жалкує.

Турган Бей сьогодні Фото: Pierre IRA

„Переслідуваний щастям" – так називається фільм-біографія австрійського режисера А. Екерт про Турган Бея, що вийшов на екрани 2002-го року.

З Ню-Джерзі Турган Бей з матір'ю переїжджають до Беверлі Гілз в Каліфорнії, де він відвідує драматичну школу Бен Барда, вдосконалює англійську мову і врешті починає стрімку акторську кар'єру у „Warner Brothers"

Перший же фільм – „Сліди в темряві" („Footsteps in the Dark") з Еролом Фліном – приносить йому успіх. Згодом він отримує одну ролю за іншою... Його партнери – Борис Карлофф, Кетрін Гепборн, Марія Монтез, Лана Тирнер, Джон Гол, Волтер Гюстон...

В 1943 році Турган Бей бере участь у двох фільмах всесвітньовідомого американського режисера українського походження Едварда Дмитрика: „The Falcon Strikes Back" і „Captive Wild Woman".

Завоювавши серця глядачів, актор з матір'ю збирають свої пожитки і сідають на корабель, що прямує до Европи.Час від часу повертається до США зіграти декілька ролей („Seaquest", „The Visitor", „Babylon Five"), але вже майже пів століття мешкає у Відні.

Його теперішнім заняттям є фотографія, якою захоплювався ще в молодості. Годинами працює над фотографіями в своїй майстерні на горищі. Його улюблені сюжети- красиві жінки та ляндшафти. Пристрасть до

фотографії в якійсь мірі вплинула на його рішення стати актором. Фотографія й кіно – споріднені, бо найбільш реалістично відображають дійсність. Незалежно від того, в якому жанрі мистецтва працюєш, „потрібно бути переконливим,- каже Турган Бей. – Америка та Европа по-різному ставляться до своїх акторських талантів. В Америці тебе оцінюють за твоєю останньою роллю. В Европі, якщо тебе визнали раз, то ти залишаєшся національною гордістю назавжди... По-справжньому великі актори досягли слави і визнання лише на своїй батьківщині".

– Для більшости людей Ви є представником Голівуду, восбленням американської кінoклясики. Яким Ви бачите себе?

(Закінчення на стор. 27)

ДО 40 ДНІВ ВІДХОДУ

Творець музикального дерева

Думки над могилою св. п. Зенона Голубця

Св. п. Зенон Голубець

Дорогий Зенку!

Ти часто запрошував мене до себе в Ґлен Спей, і я обіцяв приїхати, та через різні термінові справи все відкладав цю подорож. І аж нині, 10 січня 2006 року, приїхав я до Тебе з родиною, щоб відпровадити Тебе в останню Твою дорогу в історію, та у нашу пам'ять...

Колись Ти оповідав про Твого батька, відомого журналіста, поета та мистецтвознавця Миколу Голубця; його рухливе перо спинилось ще у Львові 1942 року, коли Тобі було заледве 15 літ, і коли, за Твоїми словами, Ти особливо потребував його батьківської, керуючої руки...

Але й Твої власні руки, Зенку, були також сильними й мистецькими. Чи ж пригадуєш своє граціозне, цілеспрямоване авто „Dodge Dart", яким Твої руки керували від мого Кренфорду аж до хати Твого брата, Богдана, під Чикаґо, кермували кільканадцять годин без зупинки, без спочинку? Це Твої талановиті руки також керували великою майстернею домашніх художніх інтер'єрів в Чикаґо, з якої користали численні клієнти не лиш цього метрополісу, але й довколишніх околиць.

Такими вельми вдоволеними клієнтами стали одного дня і Савицькі в м. Кренфорді, Ню-Джерзі, бо Ти покрив наші головні вікна декоративними, різьбленими рамами. Чи пригадуєш, як Ти посміхався, коли до праці над тими вікнами я подав Тобі мій молоток з надломаною ручкою, яка не корисно свідчила про „майстерність" її власника поза світом одуховленої музики. А Твої мистецькі рами прикрашають нашу хату донині і нагадують Зенка, майстра інтер'єру та різьби.

Але мистецькі студії З. Голубця в Чикаґському інституті образотворчого мистецтва скристалізували у нього його власний підхід до індивідуального мистецтва, незалежного й вільного від будь-яких інтер'єрів. Улюбленим жанром Голубця стали плоскорізьби, або барельєфи (англ. bass-relief). Хоч в деяких формальних аспектах вони трохи нагадували абстракти геніяльного скульптора О. Архипенка, мистецька критика визнала у них оригінальність, свіжість появи та самобутність зображення.

Лише за останніх 15 років ми бачили кільканадцять статтей та рецензій на виставки З. Голубця українською та англійською мовами. Його індивідуальні виставки проходили успішно в Ню-Йорку, Філядельфії, в Гантері, Кергонксоні, Ґлен Спей, у Вашінґтоні та Чикаґо (в США), також в Торонто й Отаві в Канаді.

Хоч у Північній Америці ніколи не бракувало цікавих, талановитих мистців, все таки преса реаґувала суперлятивами на виставки З. Голубця. Патріярх журналістів Іван Кедрин писав одного пам'ятного разу про „одну з найкращих індивідуальних виставок галерії ОМУА", а Едвард Козак відзначав „золоту нитку", яка в'яже мистців-українців, і радів з приводу гантерської експозиції Голубця (1985 рік).

Мистецтвознавець Павло Лопата аналізував „оригінальність творів З. Голубця", а Володимир Баран писав захоплено про „мистця наскрізь оригінального та цікавого". Були теж голоси про якусь дивну, художню енергію тих барельєфів: „Рукотворні дива З. Голубця" (Аріядна Войтко, Вашінгтон), „Чари з дерева" (Оля Рудик).

Звичайно, відгуків на мистецтво Голубця було набагато більше, і між ними не бракувало оцінок американських рецензентів. До таких належить сеньйор-автор часопису „Our Town" (Норт Порт, Фльорида, 1997 рік) на ім'я Джон Гекворт, котрий писав тоді про „незвичайний стиль З. Голубця, який очевидно ставиться пристрасно до своєї роботи". Рецензент замітив, що З. Голубець походить з України, та що його барельєфи „мають звичайно форму вертикальну, і що вони різняться дизайном та кольоритом, але всі виказують глибоке почуття сили, яка виходить з їх форм, врізів та три вимірних ефектів".

Але передаймо голос самому мистцеві, який у фльоридській газеті заявив згаданому рецензентові, що він не знає нікого, хто б також висловлювався цим жанром мистецтва, і саме тому вважав, що його власна робота – унікальна.

І тут приходимо до основного, до персонального відчування Голубця так званої лінеарності у власних барельєфах та враження від споріднених мелодійних ліній чи звукових креслень в нотах якісного струнного квартету... Бо ще Орися Антонович (Чикаґо) бачила й чула музикальність в лінеарності плоскорізьб Голубця, висловивши цікавий погляд, що „під його руками дерево співає". А після переслухання відомого Струнного квартету ім. Леонтовича сам різьбар ствердив дивну, але щасливу синтезу образотворчого та звукового мистецтва: „Звучання Струнного квартету надзвичайно (тісно) перекликається з моїми почуваннями. Бачу спорідненість між вишуканими тонами звучання квартету і пливкою лінеарністю в моїх композиціях. Це паралелі. Пляную на відкритті виставки під звуки квартету зробили шкіц нового твору, щоб присутні могли стати свідками самого творчого процесу. Бо музика відповідно настроює і помагає мистцеві знаходити вирішення найрізноманітніших творчих проблем" *(за статтею Г. Колесси, „Свобода", 1990 р.)*.

Дякуємо Тобі, Зенку, за ці думки, за Твоє мистецьке товариство. Ти житимеш дальше не лише в пам'яті нашій (яка добре зберегла Твоє вражаючо вродливе обличчя молодих літ), але й також в невмирущій енерґії Твоїх творів, у Твоїх чарах з музикального дерева життя.

Відпроваджуємо Тебе до кладовища св. Андрія в Бавнд-Бруку, Н. Джерзі, де нагробні пам'ятники виструнчились рівно, мов гасла великої енциклопедії української культури...

Роман Савицький, мол.
член Національної Спілки

„Гаївки"

„Задум"

„Мадонна"

Військо...

(Закінчення зі стор. 21)

немає підстав для розслідування справи. З'явилися натяки, що вояк сам себе пошкодив...

Втручання в цю справу засобів масової інформації викликало повідомлення про подібні випадки в інших гарнізонах Росії.

Прокуратура Хабаровського гарнізону 3 лютого була змушена почати розслідування справи про знущання з Євгена Коблова з Саратовської области Росії, котрому через травми теж довелося ампутувати ноги. „Однак заяви від потерпілого про факт застосування до нього нестатутних стосунків до прокуратури не надходило", – зазначив представник прокуратури. Голова Саратовського союзу солдатських матерів Лідія Свиридова повідомила журналістам, що 21-літній Євген Коблов, який перебуває в московському військовому госпіталі імені Бурденка, зіткнувся з знущаннями в навчальній частині, розташованій у Хабаровському краї. Йому довелося близько місяця прожити в підвалі житлового будинку, де він ховався від щоденних побоїв. Коли його випадково знайшов місцевий слюсар, хлопця відправили до шпиталю, де йому ампутували відбиті ноги. Надійшли й інші подібні повідомлення.

Багато правозахисників і громадських діячів виступили з вимогою відправити міністра оборони Росії Сергія Іванова у відставку. Міністер же заявив журналістам: „Нічого серйозного там немає, бо інакше я б знав".

Відомо, що в російському війську змушені служити також численні юнаки з родин української діяспори в Росії, тому стан дисципліни у війську сусідньої держави не може бути поза увагою українських правозахисників. Водночас сумні події, які, можна сказати, випадково стали надбанням громадської думки і саме тому стривожили В. Путіна, засвідчують, що російські вояки здатні до найгірших злочинів, коли їм не дають вдосталь горілки.

За матеріялами ЗМІ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 18 ЛЮТОГО 2006 р.

Менвіл, Н Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Тараса Шевченка 349-го відділу відбудуться о год. 2-ій дня в залі церкви св. Архистратига Михаїла, 1700 Brooks Blvd. На порядку нарад: звіти устпаючої управи, дискусія над звітами та вибір нової управи на 2006 р. Зараз після річних зборів буде вибрано делегата та його заступника на 26 звичайну Конвенцію УНСоюзу.

За Управу відділу:
Стефан Захарко, предсідник,
Михайло Захарко, секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 25 ЛЮТОГО 2006 р.

Гартфорд, Конн. 277 Відділ УНСоюзу Т-ва св. Івана Хрестителя відбуде Загальні збори о год. 2-ій по пол. в долішній залі Українського Народного Дому при 961 Wethersfield Avenue, Hartford CT. Запрошуємо членів до участи у зборах.

Секретар

КОРИСНІ ПОРАДИ

„Annuity" – ще одна пенсія

Кожної весни, до 15 квітня, я переказую 3.5 тисячі долярів (можна й більше, якщо маєте) до Українського Народного Союзу на рахунок IRA, тобто на свою приватну пенсію. Роблю це, відколи УНСоюз запропонував пенсійні грамоти „annuity". Я маю угоду з УНСоюзом, за якою вкладаю гроші на мій рахунок, а взамін, коли закінчиться термін угоди, УНСоюз виплачуватиме мені на умовлений час пенсію. Переказавши УНСоюзові певну суму, я не плачу за неї податків, а коли б у певному віці почав діставати пенсію, то податки були б значно меншими, ніж тепер з цієї суми. Пенсія від „annuity" не має впливу на оподаткування пенсії зі соціяльного забезпечення і до останнього дня життя забезпечує мені дохід.

„Annuity" дозволяють вплатити певну суму (відразу чи потроху), щоб у похилому віці діставати пенсію до кінця життя. Гроші від забезпечення життя дістануться спадкоємцям тим швидше, чим швидше ви відійдете у потойбічний світ. „Annuity" дозволяють діставати гроші тим довше, чим довше ви живете. Десятину вашого вкладу можна зняти без сплати кари за порушення угоди. Також жодних оплат за адміністративні послуги немає.

Які вади мають „annuity"? Гроші не можна вибрати до досягнення віку 59.5 року (якщо ви виберете раніше, то заплатите кару). Немає федерального забезпечення вкладеної суми. Але УНСоюз ґарантує повну суму своєю резервою. Податок з „annuity" платять не як податок з капіталу. а як податок з доходу відсотків.

Пенсійну грамоту „annuity" можна придбати з виплатою за 2 чи 3 роки (короткотермінову) або 5 чи 10 років (довготермінову). Від тривалости грамоти залежить її опроцентування: чим довший термін, тим більший процент виплачує УНСоюз. Рівень проценту коливається від 3.5 до 5.5 процента залежно від терміну грамоти.

„Annuity" можна купити відразу на повну суму (звичайно 5 або 10 тисяч), а можна почати вплати від 100 долярів аж до досягнення повної суми умовленого рахунку або до часу вибирання коштів в старості.

Коли настане час отримувати пенсію, її можна узяти відразу повною сумою або поволі – частинами. Розмір пенсії залежить від вплаченого капіталу; від проценту, який заробили ваші гроші; від тривалости життя пенсіонера; від того, чи пенсію діставатиме також спадкоємець після смерти власника грамоти.

Версія постійної суми виплат (Fixed-amount option) полягає у виплаті пенсії як точно означеної суми аж до закінчення. Може статися, що власник грамоти житиме довго і сума скінчиться або він помре раніше цього і кошти перейдуть до спадкоємця.

Виплата у постійний час (Fixed-period option) дозволяє обумовити в угод означений час, коли ви будете діставати пенсію.

Життєва виплата (Lifetime only option) передбачає отримання ренти до смерті, незалежно від того, скільки ви проживете. Це справжнє забезпечення на старші літа, тому що воно не залежить від вичерпання вашої суми. Ризик в тому, що в разі ранньої смерти власник „annuity" не дістане усієї суми. Ця версія вигідна для самотніх осіб.

Виплата на решту життя з часовою гарантією (Lifetime with a period-certain guarantee) – угода укладається на термін від 5 до 20 років або більше, після чого ви будете мати виплати до кінця життя, але ваш спадкоємець може дістати гроші тільки в разі вашої смерти в період терміну угоди. Подружжя часто вибирають версію „Joint-and-survivor option", за якою виплачується пенсія спершу до смерти власника „annuity", а потім до смерти його супруга чи спадкоємця.

За докладнішою інформацією можна звернутися до УНСоюзу на адресу: 2200 Route 10 W, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054. Електронна адреса: una@unamember.com. Тел.: (973) 253-9862. Факс: (973) 292-0900.

Л. Хмельковський

Півстоліття діяспорного спорту – в одному альбомі

24 грудня минулого року виповнилося 50 років з дня утворення в Торонто Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК), яка об'єднала провідні спортові організації української діяспори.

З нагоди ювілею УСЦАК підприємство „Компютопрінт" видало „Ювілейний альманах УСЦАК", який впорядкував пресовий референт централі Омелян Твардовський.

Альманах відкриває вступне слово незмінного голови УСЦАК Мирона Стебельського, після чого йдуть оглядові статті Петра Безпалька з Києва і Омеляна Твардовського.

У альбомі зібрано документи і світлини, які розповідають про історію розвитку кожного виду спорту, який провадить УСЦАК, подано висліди змагань і прізвища переможців.

Збережено для нащадків ілюстровану розповідь про поїздку збірних команд централі в Україну, що відбулася в 1991 році і відкрила перед українцями усі здобутки українського спорту за океаном. Подано також докладну інформацію про різнобічну допомогу УСЦАК спортовим організаціям і окремим спортовцям в Україні. Про зв'язки спортової України з американськими українцями розповіли у своїх публікаціях Іван Яремко, Наталя Павлишин зі Львова, Григорій Рудницький з Симферополя, інші автори. Ряд матеріялів подано також англійською мовою.

Нове видання можна придбати за 20 долярів (з пересиланням) у голови УСЦАК Мирона Стебельського: звернувшись на адресу: 68 Tuxedo Ave., Newark, NJ 07106.

Л. Хм.

Розмова...

(Закінчення зі стор. 24)

– Я не спостерігаю за собою збоку і не мучу себе подібними питаннями. Моє кредо - жити і давати жити іншим. Я вчився на помилках, але чи змінився я як особистість, не знаю... Я просто хочу отримувати насолоду від того, що мені подобається. Я також не схильний порівнювати, особливо коли йдеться про красу. Якщо порівнюєш одну красиву річ з іншою, то часто втрачаєш насолоду від їх естетики.

– Частину життя Ви провели в подорожах. Чи вплинуло це якось на Ваш характер?

– Для мене не існують етнічні кордони. Я багато подорожував і багато бачив, але лише тому, що був змушений. Доля закидала мене всюди, проте сам я не мав амбіцій подорожувати і шукати пригод.

– Ви неохоче говорите про політику... Яке Ваше бачення комуністичної ідеї?

– Знаєте, комунізм не вмер. Він спить. Власне, це чудова ідея, якою люди зловживали і на якій збагачувалися. Клясове суспільство існує всюди, а якщо не існує, то його створюють штучно. Людство робить сьогодні ту саму помилку: ми ділимо суспільство на багатих і бідних. Я вважаю демократію ідеальною формою правління, але від неї ми всі дуже віддалені. Ми нетерплячі, ми не даємо політикам і партіям шансу і часу, принаймні чотири роки, щоб вони могли реалізувати свої програми... На мою думку, майбутнє творять філософи і жінки. Філософи передбачають майбутнє, припускаючи неприпустиме. Жінки... Я думаю, прийде час, коли жінки візьмуть все в свої руки. Саме жінка керує циклом життя: вона народжується і народжує. Жінки змушені будуть зрозуміти необхідність в майбутньому жіночої інтелігенції для нашої цивілізації.

Книжки, які можна придбати в книгарні „Свободи"

Василь Ящун
„З нив і доріг життяq. Поезії. Пітсбург. 1986.

Естетичний ідеал Василя Ящуна складався під впливом народно-пісенної творчости та кращої поетичної літератури – як рідної, так і чужої. Уже в одному з перших віршів поета, написаному ще в 1937 році, чуємо навіяні цими впливами мотиви та інтонації – відтворення минулого, пройнятого смутком і тугою.

Ціна 5 дол.

Олесь Дяк
„Тягар Всевидящого ока". Поезії. Львів. „Каменяр". 1991.

Олесь Дяк народився 8 листопада 1959 року на Івано-Франківщині. Закінчив Львівський університет ім. І. Франка. Він – автор і виконавець своїх пісень, музикант, імпровізатор, керівник популярної групи „Без назви".

Ціна 5 дол.

Полк. Віктор Роєнко
„Друга світова війна. 1939–1945 роки". Київ. 1994.

До пропонованої книжки ввійшли матеріяли про Другу світову війну, передусім із західніх періодичних та літературних джерел.

Ціна 5 дол.

„Героїчний епос українського народу"
Хрестоматія. Київ. „Либідь". 1993 р.

Хрестоматія дає можливість простежити шляхи зародження й розвитку в українському фолкльорі повної і правдивої історико-героїчної тематики. Видання включає колядки й щедрівки, що відбивають колорит далекої епохи формування військових дружин у Київській Русі. Широко представлені історичні пісні та думи. Таким же є різнобічний часовий і тематичний діяпазон дум, легенд та переказів. Окремим розділом подані героїчні казки як феномен народної прози.

Ціна 5 дол.

Творча асоціація „500"
„Молоде вино". Антологія поезії. Київ. 1994.

Створення антології пов'язане з діяльністю Творчої асоціяції „500". Протягом 1993 року вона організувала в Києві серію поетичних вечорів під спільною назвою „Молоде вино", на які були запрошені автори з наймолодшого покоління. Кращі твори включені до збірника.

Ціна 5 дол.

о. Ярослав Лесів
„У небі пісня обірвалась". 1992.

Життя отця Ярослава Лесіва, довголітнього політв'язня, подвижника, обірвалося трагічно (1946–1991). Вірші, що входять до збірки, – це роздуми, медитації про красу людської душі, про концтабірне буття, про Україну, якої був великим і вірним сином.
Благословив видання книги поезій о. Ярослава Лесіва Мирослав Іван кардинал Любачівський.

Ціна 5 дол.

Лесь Танюк
„Монологи. Театр. Культура. Політика". Харків. 1994.

„Монологи" Леся Танюка – це багатостраждальна доля українського театру, його видатних мистців – Леся Курбаса, Миколи Куліша, Мар'яна Крушельницького, це спогади про друзів-шістдесятників, це напружені роздуми про взаємини художника і влади, про стан сучасної культури і Церкви, про наше політичне сьогодення, це складний пошук шляхів до становлення української держави.

Ціна 5 дол.

В. Качкан
„Українське народознавство в іменах"

У навчальному посібнику відтворюється життєвий і творчий шлях декількох десятків видатних постатей української духовної культури (письменники, публіцисти, історики, фолкльористи, етнографи, просвітницькі та культурно-громадські діячі).

Ціна 5 дол.

В'ячеслав Липинський
„Релігія і Церква в історії України". Київ. 1995.

Праця видатного історика, політика і мислителя В'ячеслава Липинського (1882–1931), чиє ім'я за тоталітарного режиму було повністю вичорнене в українській суспільній думці, уперше побачила світ у друкарні „Америка" в 1925 році. Передмова Михайла Слабошпицького.

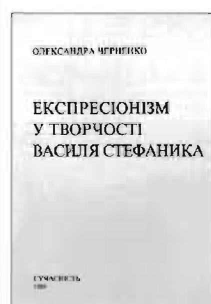
Ціна 5 дол.

Яр Рудницький
„ДЦ УНР в екзилі між 1941 і 1991/2 роками". Отава. 1994.

Після великої прогри в 1920 році, коли під омофором С. Петлюри, українські збройні сили, уряд і патріотична еліта опинилися на вигнанні, зформовано екзильний Уряд Української Народної Республіки, що мав діяти на чужині так довго, як довго Україна буде під московсько-большевицькою окупацією. Маючи привілей бути одним із найстарших, якщо не найстаршим узагалі екзильним урядом XX ст., він діждався проголошення незалежности України 24 серпня 1991 року, яким завершено довголітній кривавий змаг до волі, а одночасно створено основу для закінчення праці Уряду УНРеспубліки в екзилі.

Ціна 5 дол.

Олександра Черненко
„Експресіонізм у творчості Василя Стефаника". „Сучасність". 1989.

Своєрідний характер експресіонізму В. Стефаника показано у зіставленні з його сучасником, визначним польським експресіоністом Станіславом Пшибишевським, при одночасному визначенні різниць між ними. У загальному розвиток української літератури проходив тими самими шляхами, що й европейський, але з деяким запізненням. Тому українську літературу треба досліджувати на тлі загальноевропейського літературного процесу. Метою цієї монографії й було проаналізувати багатогранну творчість В. Стефаника тими самими методами й критеріями, що є міродайні і для дослідників европейського експресіонізму.

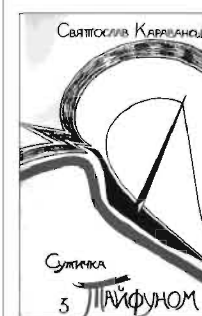
Ціна 5 дол.

о. проф. д-р Ігор Мончак
„Самоуправна Київська Церква". Львів. 1994.

Тисячу років тому св. Володимир Великий організував уже від століть поширюване в Східній Европі християнство в одну самоуправну Церкву Київського верховного архиєпископства. Вислів „самоуправна" краще відповідає латинському вислові „sui iuris", ніж вислів „помісна", яким звичайно перекладали латинський вислів „particularis". Помісна Церква означала б радше епархію, а не всю Церкву якогось обряду. Натомість більші органічно з'єднані церковні спільноти називає цей кодекс „Ecclesia titualis".

Ціна 5 дол.

Святослав Караванський
„Сутичка з тайфуном". „Смолоскип" 1980.

Мої думки! Мої поезії! Сьогодні ви виходите у світ на суд читача. І саме сьогодні годилося б згадати, скільки перешкод лежало на вашій дорозі до нього. Не раз і не два я передавав вас на волю, та щоразу мої спроби зазнавали невдачі. Хто тільки не клав вас живцем у могилу! Лише декілька з вас дістали нагоду побачити світ на волі. Автор.

Ціна 5 дол.

Святослав Караванський
„Моє ремесло". Поезії. 1981.

Єдине, що треба сказати тут, – це скласти подяку тим чесним людям, які взяли на себе місію переслати мої рукописи з-поза залізної завіси у вільний світ. На жаль, назвати їхні імена я не можу.
Хай же ці поезії, вийшовши у світ, подякують згаданим добрим душам тим, що будитимуть у серцях людей повагу до людських чеснот і зневагу та гнів до всього дикого, злого, жорстокого. Автор.

Ціна 5 дол.

Марта Тарнавська
„Самотнє місце під сонцем". Нариси, оповідання і переклади англо-американської прози. Буенос-Айрес. 1991.

За винятком трьох перекладів, всі речі у цій книжці були друковані раніше в еміграційних українських журналах і збірниках.

Ціна 5 дол.

П О Д Я К А

Дня 6 січня 2006 р. попрощали ми навіки нашу найдорожчу і незабутню МАМЦЮ, БАБУСЮ І ТЕТУ

СВ. П.

ОЛЕНУ КРАВЦІВ

з дому ФІДИК

На цьому місці бажаю висловити нашу вдячність всечеснішому о. Петрові Томасу, пароохові церкви св. Духа в Акрон, Огайо, за часте уділювання найсвятіших Тайн і за похоронні відправи. Рівнож почуваюся до милого обов'язку зложити нашу вдячність інж. З. Мяткому, що своїм гарним голосом звеличав похоронні відправи з о. Парохом.

Мою безмежну вдячність складаю о. митр. Володимирові Волощукові за відправлення св. Літургії, 10 січня у Веніс, Фльорида.

Щира подяка рідним, знайомим і приятелям за писемні і усні вислови співчуття, за квіти, молитви і участь у похоронних відправах і тризні.

Складаю мою щиру подяку за гарні букети квітів від Ф. і В. Моллс і М. і D. Griffiths, які прикрашали бічні столики.

Велике спасибі пані Лідії Дапіто з родиною і П. і М. Лещишин за пожертви на Служби Божі до Пресвятого Серця Ісуса які відправляються щоденно в намірені Покійної.

Складаю подяку і братові Ігореві, що зложив пожертву і від мене отцям Салезіянам на довічні Служби Божі, які відправляються в базиліці Пресвятого Серця Ісуса в Римі в пам'ять нашої Мамці.

Рівнож дякуємо похоронному заведенню Kucko-Anthony-Kertesz Funeral Home за вирозуміле і дбайливе виконання похоронних обов'язків.

Сердечно вдячні всім, що своєю участю вшанували пам'ять нашої дорогої Мамці бл. п. Олени Кравців і зложили пожертви на Служби Божі і на добродійні цілі.

В 40-ий день смерти будуть відправлені св. Літургії:

- Церква св. Духа, Акрон, Огайо
- Каплиця Пресвятої Богородиці, Веніс, Фла.
- Церква св. Архистратига Михаїла, Йонкерс, Н.Й.
- Монастир, Glen Cove, NY.
- Монастир св. Йосафата, Glen Cove, NY.

В пам'ять Покійної зложили на слідуючі цілі:

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

Олег і Bernice Богуш:

по 30 дол. Андрій і Лада Лещишин;
по 20 Аня і Любко Галуга, Марійка і Петро Лещишин;
15 Народний Союз;
по 10 Анна і Василь Лазарів, Ольга Мосийовська з родиною, Ярослав і Ліда Стрілецькі, Вікторія Тарас.

Разом 125.00 дол.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Dr. M. & D. Griffiths, Орест і Адріяна Грабові, інж. Л. Коцюба з родиною, Віра і Frank Molls.

На UKRAINIAN GIFT OF LIFE, Inc.: 233 Rock Rd., Glen Rock, NJ 07452

по 100 дол. Ольга Дудик, Ігор Кравців;
50 Надія Шкільник;
по 30 Аня і Любко Галуга, Марійка і Петро Лещишин.

Разом 340.00 дол.

НА UNWLA, Inc. Children – Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

по 50 дол. Надія Дейчаківська, Зенон і Наталія Мяткі, Нестор і Ніна Шуст;
по 40 Андрій і Cynthia Shkolnik
по 20 Осип і Анна Мартинюк.

Разом 240.00 дол.

НА ORPHANS' AID SOCIETY: 129 Ridge Rd., Douglaston, NY 11363.

100 дол. Надія Шкільник;
по 50 д-р Мирон і Марта Боднар, д-р Ярослав і Лариса Музичка;
20 Роман і Олена Брехун.

Разом 220.00 дол.

НА FIGHT for SIGHT:

по 100 дол. Надія Шкільник Віра і Frank Molls;
50 д-р Ася Школьник;
25 Оксана і Юрій Годованець.

Разом 275.00 дол.

НА ЦЕРКВУ СВ. ДУХА в АКРОН, ОГАЙО:

100 дол. Зенон і Наталія Мяткі. 100.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЮ-ЙОРКУ:

інж. Андрій і Ірена Сольчаники.

Разом 1,240.00 дол.

Ще раз сердечне спасибі за Служби Божі і датки на добродійні цілі.
Нехай ласкавий Господь сторицею винагородить усіх.

НАДІЯ ШКІЛЬНИК – донька
ІГОР – син

Ділимося сумною вісткою з друзями і громадою, що 24 січня 2006 року, відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

СВ. П.

ВОЛОДИМИР-БОГДАН ШЕМБЕЛЬ

Залишилися у глибокому смутку:

дружина – ГАЛИНА
син – ВОЛОДИМИР-ЮРІЙ з дружиною ВІРОЮ
внуки – АДРІЯННА-ХРИСТИНА
– ДАМ'ЯН-ВОЛОДИМИР
сестра – ЛЕОНТИНА з родиною в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В ПАМ'ЯТЬ

СВ. П.

д-ра РОМАНА БАРАНОВСЬКОГО

складаємо 100 дол. на Пресовий фонд „Свободи" і 100 дол. на Пласт в Україні.

Шановній родині Покійного висловлюємо щирі співчуття.

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ в НОРТ ПОРТІ, ФЛА

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕХОДУ НА ВІЧНИЙ СПОЧИНОК нашої найдорожчої МАМИ, СЕСТРИ і БАБУНІ

бл. п.

АННИ ЧЕРЕН

з дому ХУДЗІЙ

Богослужения БОЖЕСТВЕННОЇ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДОЮ

відправлені будуть

у суботу, 25 лютого 2006 р.

у таких Українських Католицьких церквах:

- св. Архистратига Михаїла, Милвокі, Висконсин о год. 8:30 ранку;
- св. Івана Хрестителя, Ньюарк, Нью-Джерзі о год. 7:45 ранку;
- Покрова Пресвятої Богородиці, Парма, Огайо о год. 8:30 ранку;
- Різдво Пресвятої Богородиці, село Нижня Білка, Пустомитівський район, Львівська область.

Вічна їй Пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
невіджалуваної
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ і СЕСТРИ

СВ. П.

ЗВЕНИСЛАВИ РОМАНІВ

з дому ІВАХІВ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві Благовіщення в Мельровс Парк, Па.
у вівторок, 21 лютого 2006 р. о год. 8-ій ранку
та в Україні.

Складаємо ще раз найсердечнішу подяку всім Рідним, Друзям та Приятелям за молитви, вислови співчуття, квіти, участь у похоронних відправах, прощальні слова на тризні, за пожертви на Служби Божі та щедрі датки на добродійні цілі.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 10 лютого 2006 р.
в Pocono Medical Center in East Stroudsburg, PA
відійшов у вічність

СВ. П.

ОРЕСТ КОЦЮБА

нар. 16 травня 1926 р. in Chorzow, Poland, formerly Ukraine.

Був сином покійних Людвіга і Геновефи з дому Мацкевич.
Чоловік Irene Elngartner Коцюба від 4/16/1949 р.
Працював механіком у BMW Corp., Germany і 35 років у New Jersey Iron & Steel Corp. in Passaic, NJ. На пенсію перейшов у 1990 р.
Був членом української католицької церкви св. Володимира у Palmerton, Українського Т-ва Ветеранів у Нюарку, Н. Дж.

ПАРАСТАС відбувся в понеділок, 13 лютого 2006 р. у Campton Funeral Home, Inc. в Пальмертон, Па.

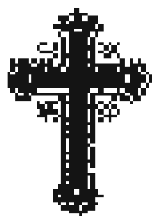
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 14 лютого в українській католицькій церкві св. Володимира, а відтак на St. Vladimir Lower Cemetery, Palmerton, PA.

Залишилися у смутку:

дружина	– IRENE
дочки	– НАТАЛКА з чоловіком АЛЬВАРО ПЕРДОМО
	– СУЗАННА з чоловіком МАЙКОЛ РОБІНСОН
син	– РОМАН з дружиною ЛЕЗЛІ
сестра	– ЛЕОНТИНА ШУБСЬКА з родиною в Україні.
брат	– ОМЕЛЯН КОЦЮБА з родиною в Україні
кузин	– ЯРОСЛАВ БЕНДЗ з родиною
6 внуків	
4 правнуки.	

Пожертви можна складати на Фонд відновлення церкви

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 11 лютого 2006 р.
заосмотрений найсвятішими тайнами, відійшов
у вічність наш найдорожчий і незабутній
БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

СВ. П.

ПЕТРО КОРОЛИШИН

нар. в селі Острові біля Тернополя, 29 червня 1912 р.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 14 лютого 2006 р. в Farley Funeral Home, North Port, Florida.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулася 15 лютого 2006 р. в храмі Пресвятої Богородиці, в North Port, Florida.

Залишені у глибокому смутку:

дружина	– МАРІЯ з родини ЛАЗУТА
сини	– БОГДАН з дружиною ІНЬГАМАЙ
	– ПЕТРО
донька	– НАДІЯ
внуки	– ЛЕСЯ з чоловіком DONALD
	– ЙОАННА з чоловіком MICHAEL
	– ІВАСЬ
правнуки	– ASHLYN

дальша родина в Україні і в Америці.

Вічна Йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

ділиться сумною вісткою, що 11 лютого 2006 р.,
на 81-му році життя, на Флориді закінчив свій
творчий життєвий шлях дійсний член УВАН поет,
літературний критик, журналіст

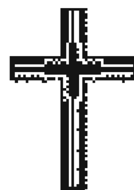
СВ. П.

ВОЛОДИМИР БІЛЯЇВ

абсольвент Пенсильванського університету, член міжнародного ПЕН клюбу, член об'єднання українських письменників „Слово", радіожурналіст у міжнародному маштабі, керівник служби українського відділу Голосу Америки. Автор чотирьох поетичних збірок та збірника нарисів „На нескраянім крилі". Його вірші, переклади та літературні нариси часто друкувалися на сторінках журналів України, був також членом редакційної ради журналу „Донбас".

ДРУЖИНІ та двом ДОНЬКАМ члени та Управа УВАН висловлюють глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями,
що 7 лютого 2006 року, проживши 60 років,
відійшов у вічність у Денвері, Кол., наш дорогий
МУЖ, БАТЬКО та СИН

СВ. П.

д-р РОМАН ЗЕНОН ПИРІГ

1946 – 2006

нар. у Ландек, Австрія.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 18 лютого 2006 р., о год. 11-ій ранку в церкві св. Михаїла у Jenkintown, PA, а опісля тлінні останки спочинуть на українському католицькому цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Па.

Горем опечалені:

дружина	– ЛЮБА
сини	– АНДРІЙ з дружиною ЛІЛІЯННОЮ
	– АДРІЯН
мама	– ЗЕНОВІЯ
теща	– ОЛЬГА ЛУКАСЕВИЧ
братова	– МАРТА ЛУКАСЕВИЧ
свати	– ЛЮБА і ВАСИЛЬ КАЛІН з сином АНДРІЙКОМ
тета	– ВІРА ГРИЦЕНКО
кузини	– ЮРІЙ ГРИЦЕНКО
	– ХРИСТЯ МАСНА з родиною
	– РОМАН ПАНЧИШИН з родиною
племінник	– СТЕФАН ЛУКАСЕВИЧ з родиною
племінниця	– АНЯ ЛУКАСЕВИЧ

близька і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ і ПРАБАБЦІ

СВ. П.

ХРИСТІ НАВРОЦЬКОЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

у церквах:

- Святого Івана Хрестителя в Нюарку, в суботу, 4 березня 2006 р. о год. 7:45 ранку;
- Святого Юра в Ню-Йорку, в суботу, 4 березня 2006 р. о год. 6-ій веч.

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

муж	– ЮРІЙ
доньки	– ІРЕНА з родиною
	– МАРТА з родиною

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040